

**MALDYNĖLIS ŠVENTŲJŲ ANGELŲ
GARBEI**

*Šventųjų Angelų Sąjūdžio
kunigų draugijų leidinys
Innsbruck'o
Angelų Sargų brolijos
nuosavybė*

Kaunas 1999

NIHIL OBSTAT
Mons. P. Tamulevičius
Censor ad hoc deputatus
Kaunas, 1999 m. vasario 21 d.

Versta iš:
ENGELNOVENE
Verantwortlich für den
Inhalt Dr. Georg Blasko,
St. Petersburg, A-6424 SILY.
Druck: Schmid CH-9403
Goldach. 1981

Iš vokiečių kalbos vertė Sigita Švitrienė

Šios knygos leidimą parėmė:
tėvas Hermanas Prechtas, ORC* (Pater
Hermann Precht, ORC) - Vokietija

*) *ORC - Reguliariųjų Kanauninkų Šventojo
Kryžiaus ordinas*

TURINYS

Devyndienis Šventųjų Angelų garbei

Įvadas	5
Pirmoji diena	6
Antroji diena	8
Trečioji diena	10
Ketvirtoji diena	12
Penktoji diena	14
Šeštoji diena	16
Septintoji diena	19
Aštuntoji diena	21
Devintoji diena	23
Baigiamoji malda	26
 Kasdienybės sentencijos, 1 dalis	27
Kasdienybės sentencijos, 2 dalis	46
Kasdienybės sentencijos, 3 dalis	65
Ugninga malda į Šventuosius Angelus	83
Kryžiaus kelias	95
 <i>Priedas: Septyni Kristaus žodžiai</i>	<i>125</i>

UDK-23/28

BL-14

ISBN 9986-948-03-7

DEVYNDIENIS ŠVENTŲJŲ ANGELŲ GARBEI

Ivadas DIEVO ANGELAS

I

"Šlovinkite Viešpatį, visi jo angelai"

II

Sutvėrimo pradžioje DIEVAS sukūrė šventuosius angelus, tyrąsias dvasias, kad per amžius garbintų ir šlovintų JĮ, amžinąjį DIEVĄ, šventąjį DIEVĄ, nesikeičiantį DIEVĄ; jie buvo sukurti, kad pagal DIEVO mintį ir valią skelbtų JĮ, visagalį DIEVĄ, išmintingąjį DIEVĄ, teisingąjį DIEVĄ, visai kūrinijai, iki paties mažiausio tvarinio jie buvo sukurti, kad sugrąžintų žemės žmones į dangiškojo TĖVO namus, pas JĮ, Gailestingąjį DIEVĄ, mylintį DIEVĄ, ištikimąjį DIEVĄ. Taip buvo sutverti triskart trys angelų chorai serafinai, cherubi-

nai; sostai; viešpatystės, valdžios, kuni-
gaikštystės; galybės (jėgos): arkange-
lai, angelai. Visi jie yra DIEVO tarnai,
apdovanoti nepaprastai didele galia.

III

"Mes norime šlovinti Viešpatį kartu
su visais šventųjų angelų chonais; mes
norime kilti prie Viešpaties, globojami
angelų chorų, kurių eilės driekiasi nuo
žemės iki pačio dangaus; mes niekuo-
met daugiau nepaliksime TAVĖS, mū-
sų Viešpatie ir DIEVE, ir kaip angelai
niekada nenugręšime nuo TAVĖS sa-
vo veido".

Pirmoji diena

I

Štai aš siųsiu savo Angelą, kad eitų
pirma tavęs ir tave sergėtų kelyje ir
vestų į vietą, kurią prirengiau. Atsižvelk
į jį ir klausyk jo balso, ir nedrįsk panie-
kinti, nes nepaliks be bausmės, jei nusi-

dėsi, ir mano vardas yra jame. O jei klausysi jo balso ir darysi visa, ką sakau, aš būsiu nedraugas tavo nedraugams ir varginsiu tave varginančius.

(Iš 23,20-22)

II

Mums artimiausias yra angelų choras ir pirmiausia - Angelai Sargai. Jie duoti mums prie šono kaip pagalbininkai ir sergėtojai. Kiekvienas žmogus turi savo angelą, kuris tikrai jį vieną veda ir saugoja, perspėja ir dieną naktį budi prie jo. Jis viską mato ir girdi, ir lydi jį. Mirties valandą jis grumiasi dėl jo su tamsos galybėmis, teismo valandą stovi šalia ir parveda jį į amžinąją laimę.

III

"Šventasis Angele, DIEVO paskirtas per amžius būti mano broliu, tvirtai laikyk mane už rankos, kad neišklysčiau iš teisingo kelio. Tegul tavo akys žiūri

už mane, kad pastebėčiau pavojus. Te tavo ausys išgirsta už mane DIEVO žodį, kad greitai ir ištikimai jam paklusčiau. Tegul tavoji valia būna manąja, nes tavo valioje slypi DIEVO valia.

Padėk man, šventasis Angele Sarge, gyventi ir mirti pagal DIEVO valią".

Antroji diena

I

"Viešpats siuntė mane, kad išgydyčiau tave ir išvaduočiau tavo sūnaus pačią nuo piktosios dvasios. Nes aš esu Angelas Rapolas, vienas iš septynių, kurie stovime Viešpaties akivaizdoje".

(Tob 12,14-45; 8,3)

II

Ne veltui jie vadinasi arkangelais, tie galingieji DIEVO valios vykdytojai. Jie yra tie, kurie atremia mums skirtą pagrindinį pragaro naikinantį smūgį, su kalaviju nublokšdami piktaşias dvasias

į pragarą, kaip tai padarė arkangelai Mykolas arba Rapolas, nutrenkdamas velnią ir padaręs jį nepavojingą. Jie stovi kaip septynetas stulpų apie šv. Bažnyčią žemėje, jie yra dieviškojo Žodžio pasiuntiniai kaip Gabrielius, kuris perdavė MARIJAI Viešpaties žinią. Jie yra išaukštinti tarp visų angelų kaip dangiškųjų kariuomenių kunigaikščiai. Jie neša žmonėms begalinę DIEVO meilę, kuri ypač ryški Bažnyčios malonių priemonėse ir septyniuose sakramentuose. Bet jie nuneša prieš DIEVO sostą taip pat ir žmonių atsakymą, paklusnumą, DIEVO baimę, ištikimybę, meilę ir norą atsisteisti, DIEVO vaikų pasitikėjimą. Jie kelia siaubą piktajam priešui.

III

"Septyni didieji šventieji broliai, būkite mums pavyzdžiu, kad mes, vykdydami mums šiame gyvenime DIEVO pavestą uždavinį, būtume tvirti it gele-

žis; kad mes išsitrauktume ištikimų kar-
žygių kalaviją, išpažindami DIEVĄ ir
šv. Bažnyčią; kad mes laikytume atsta-
tę skydą, gindami visus savuosius, vi-
sus vargšus, bejėgius ir apleistusius.
Padėkite mums, kad mūsų veidas spin-
dėtų prieš DIEVĄ kaip kad jūsų, nu-
tviekstas tyro dorumo ir liepsnojančios
meilės per amžių amžius".

Trečioji diena

I

Ir štai vienas vyras grūmėsi su juo. O
Jokūbas praminė aną vietą vardu Pa-
nuėlis: Viešpaties veidas.

(Pr 32, 24; 30)

II

Senojo Testamento patriarchas Jo-
kūbas, kuris stovi prieš DIEVĄ kaip Iz-
raelis su DIEVU susijungusios žmoni-
jos vardu, grumiasi su angelu. Angelas
yra DIEVO meilės nešėjas. Meilė - tai

tokia galybė, kuri stipresnė už mirtį. DIEVAS nori, kad mes, žmonės, grumtumės su DIEVO meile, kai iškeliaujame į pasaulį panašiai kaip Jokūbas, ieškodami naujos tėvynės DIEVO Širdyje. Jei mes įveikiame DIEVO meilę, mirtis mums daugiau nebaisi. Todėl mes turime grumtis su meilės galybės Angelu. Mes turime grumtis su tikėjimo galybės Angelu, tuomet galėsime kilnoti kalnus, turime grumtis su vilties galybės Angelu, tuomet mūsų pasitikėjimas bus tvirtas kaip uola ir jokia pragaro galybė negalės mums pakenkti. Šioje kovoje mes palenkiame visokio gėrio galybės, šv. Bažnyčios galybės angelus. DIEVAS nori būti įveiktas per Patį save Savo šventuosiuose angeluose, toje dieviškoje meilėje, kuri duoda ir atima, muša ir gydo, teisia ir išgano.

III

Jūs, didžiosios puikiosios dangaus Galybės, kurios pilnos gerumo pasilenkiate ir pasidarote mažos, kad mes galėtume ištiesti į jus rankas ir tvirtai laikytis jūsų: išvarykite iš mūsų širdžių visą bailumą ir vangumą, visą neryžtingumą ir silpnumą, kad įgytume jėgų atsilaikyti jūsų akyse, kad kovodami su jūsų galybe ir nugalėdami pasiektume dangaus karalystę.

Ketvirtoji diena

I

O Jozuė pamatė stovintį vyrą, laikantį ištrauktą iš makščių kalaviją. "Esu Viešpaties kariuomenės kunigaikštis ir dabar ateinu".

(Joz 5, 13 - 14)

O Dovydas, pakėlęs savo akis, pamatė Viešpaties Angelą, stovintį tarp dangaus ir žemės, ir jo rankoje ištrauk-

tą iš makščių kalaviją,... ir parpuolė
kniūbsti ant žemės ir jis, ir vyresnieji.

(1 Kron 21, 16)

II

Dangaus kunigaikščiai savo galybe taip toli pranoksta didžiausius žemės kunigaikščius, kaip angelai savo galybe pranoksta žmones. Savo dangiškųjų kunigaikščių valdoma karalystė taip pranoksta didžiausią bet kurio žemės kunigaikščio karalystę, kaip amžinybė pranoksta laiką. Tokiu mastu mes turime matuoti angelų kunigaikščius. Jie yra viso sutvėrimo valdytojai, ištikimiausi ir nuolankiausi tarnai paklusnumo kovoje, jie rodo pavyzdį visiems tarnaujantiems ir valdantiems, pamoko kaip tvarkyti amžinuosius ir žemiškuosius turtus, pradedant savo siela ir baigiant nesugriaunamu šv. motinos Bažnyčios rūmu.

III

Šventieji kunigaikščiai, pilni išminties, grožio ir jėgos, atverkite mūsų akis, kad išvystume DIEVO šlovę danguje ir žemėje, suteikite mūsų meilei jūsų masą ir didžiadvasiškumą, išmelskite mums malonę ištikimai valdyti visa tai, ką mums patikėjo DIEVAS, kad tuomet, kai mums reikės atsiskaityti prieš amžinąjį Teisėją, jūs būtumėte ne mūsų kaltintojais, bet gynėjais ir mes, laikydamiesi jūsų rankos, laimėtume amžinąją atpildą.

Penktoji diena

I

Taigi aną naktį atsitiko, kad Viešpaties Angelas atėjo ir išmušė asirijiečių stovyklose šimtą aštuoniasdešimt penkis tūkstančius.

(4 Kor 19, 35)

Ir vidurnaktį atsitiko, kad Viešpats

užmušė visus pirmgimius Egipto žemėje... nebuvo namų, kuriuose nebūtų gulėjęs numirėlis.

(Iš 12, 30)

II

Štai ką sako Viešpats: "Aš esu Viešpats, jūsų DIEVAS, neturėkite kitų dievų, tik mane vieną". Ir Jis siunčia Savo valdžios angelus, kad būtų įvykdyta DIEVO valia, kad kūrinijoje būtų pripažinta DIEVO didybė ir palaikyta DIEVO tvarka. Vargas tiems žmonėms, kurie nesilaiko šio įsakymo, - DIEVAS yra atlaidus, bet teismo dienos jie neišvengs. Valdžios angelai neša tiek dieviškosios meilės, dieviškojo žodžio, dieviškojo gyvenimo, tiek dieviškojo teisingumo valdžią. Vienui vienas toks angelas gali vienu kalavijo smūgiu užmušti šimtus tūkstančių žmonių.

III

Šventieji, stiprieji, galingieji Angelai, kurie buvote pripažinti nešti DIEVO valdžią, būkite mūsų pagalbininkais ir vadovais! Nes dangaus karalystė jėga puolama, ir mes ją pasieksime tik tuomet, kai visi atsisakysime išlepimo ir liausimės gailėjėsi savęs. Per savo valdžią palengvinkite mums kelią pas DIEVĄ, kad mes visada būtume teisūs DIEVO akyse. Galingieji Angelai, pakylėkite mus ant savo pečių aukščiau prie DIEVO, kuris vienas yra mūsų išsigelbėjimas ir tikslas. Jis vienas yra Viešpats ir niekas Jam neprilygsta, Jam mes norime tarnauti.

Šeštoji diena

I

Tuomet atėjo vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, pilnus septynių paskutinių negandų, ir nune-

šė mane ant aukšto kalno, ir parodė
man šventąjį miestą Jeruzalę... o ant
vartų dvylika angelų. Kalbantys su ma-
nimi turėjo aukso mastą išmatuoti
miestui, jo vartams ir mūrams.

(Apr 21, 9-10, 15)

II

Šventieji angelai iš viešpatysčių (do-
minationes) choro išvardijami kaip be-
simeldžiantys beveik visose šv.Mišių au-
kos prefacijose. Jie maldauja mums
dangaus palaimos, o taip pat nuneša
prie DIEVO sosto mūsų šlovinamąją,
dėkojamąją ir prašomąją auką. Jie sto-
vi kūrinijos pakraščiuose kaip ugnies
liežuviai, jie taip pat stovės ant naujo-
sios Jeruzalės vartų, kai po paskutinio-
jo teismo amžinam džiaugsmui į savo
dangiškąją šlovę įžengs išganytųjų bū-
riai. Ir net, kai DIEVO įsakymu pasku-
tinėmis žemės dienomis jie bus pašaukti

imtis trimitų, rūstybės dubenų, derliaus pjovimo, tai bus DIEVO meilė, kuri jiems įsakys, ir meilė DIEVUI, kuris jiems lieps paklusti. Slaptame Apreiškime Jonas rašo, kad jis norėjo parpuolęs pagarbinti angelą, bet šis tarė: "Žiūrėk, kad to nedarytum! Juk ir aš esu tarnas kaip tu. DIEVĄ garbink!"

III

Didieji, nuostabieji DIEVO meilės ir gailestingumo, DIEVO visagalybės ir švelnumo nešėjai, šlovinkite, dėkokite ir melskite prieš DIEVO sostą už mus ir mūsų artimuosius. Jūs galite vienu žvilgsniu apglėbti visą mūsų gyvenimą kaip vieną dieną. Pagal savo mastą, pasitelkdami visų malonių, kurias be paliovos dalinate angelams ir žmonėms, gausybę, gailestingai vadovaukite šiam gyvenimui. Saugiai globokite mus, kad per visus išbandymus einantis mūsų kelias tikrai nuvestų iki amžinybės vartų,

kad mes su jumis džiūgaudami garbintume ir per amžius šlovintume DIEVO gailestingumą.

Septintoji diena

I

Viešpaties angelas pylimu apjuosia dievobaimingus žmones, juos iš nelaimės vaduoja.

(Ps 33, 8)

O, mano Viešpatie, DIEVE! Aš mačiau Viešpaties Angelą veidas į veidą ir dabar turiu mirti.

(Teis. 6, 22)

II

Kuo glaudžiau angelų chorai apsupa Aukščiausiojo sostą, tuo dieviškesnėje šviesoje jie pasineria, pasidarydami dar nesuprantamesni. Pavadinimas SOSTAI nesiderina su angelo sąvokos supratimu ir vis dėlto šie angelai yra SOSTAI perkeltine prasme: jie yra žė-

miškojo gyvenimo stulpai, vedantys nuo žemės iki dangaus, ir amžinojo gyvenimo stulpai, vedantys nuo dangaus iki žemės. Per juos į kūriniją srūva jiems skirtas dieviškasis "Tebūnie". Jie garantuoja visokių formų ir spalvų, tvarkos ir būdo bei prieštaravimų pilną gyvenimą. Ant jų pečių iškilęs TRIASMENIO DIEVO šlovės sostas visoje DIEVO Sutvėrėjo ir Išganytojo paslapyje.

III

TU, o TRIASMENI, amžinasis ir gyvasis DIEVE, SAVO galios pilnatvėje sutvėrei angelus, kurie turi jėgų pernešti TAVE, žvelgdami į TAVE iš arti. Tarp angelų Tu sutvėrei sostus, kurie turi galią nešti TAVE, Sutvėrėją, į kūriniją ir kūriniją atnešti TAVO akivaizdon. Prašome TAVE suteikti mums nors mažytę dalelę to stipraus, gyvybingo angelų gyvenimo, kad, įgiję jų jėgas, mes taptu-

me TAVO Bažnyčios stulpais, kad turėtume jėgų TAVE nešti ir pernešti.

Aštuntoji diena

I

Palinksta dangus, ir žemyn Viešpats leidžias, Jam debesys tamsūs po kojų. Jis sėda viršum cherubinų ir skrieja, vėjo sparnai jį nešioja.

(Ps. 3,24)

II

DIEVAS pasinaudoja įvaizdžiais, norėdamas paaiškinti žmogui apie save ir savo karalystę, suprantamiau atskleisti jam tiesas ir paslaptis. Kai Sutvėrėjas išvarė žmones iš linksmybės sodo, rojus, tai reiškia, kad JIS atskyrė anksčiau gyvenimą su žmogumi palaimoje, nuo dabartinio, kada žmogus savanoriškai atsisveikino su DIEVU. DIEVAS pastato tarp dangaus ir žemės angelą, kuris pa-

jėgia nešti DIEVĄ. Šis DIEVO nešėjas yra ne vien tik nešėjas, jis pats yra kaip deganti ugnis, kaip liepsnojantis kalavijas, kaip skriejantis, dundantis, griūvantis kalnas, jis saugo amžinąją įsikūnijusio žodžio paslaptį, JĖZŲ KRISTŲ, kuris yra pasakęs: "AŠ ESU KELIAS, TIESA IR GYVENIMAS - NIEKAS NEATEINA PAS TĖVĄ KITAIP, KAIP TIK PER MANE".

III

Viešpatie, vis miglotesni TAVO žodžiai ir paslaptys. Vis svetimesnėje šviesoje, anaip tol ne iš arti, mes regime TAVO aukščiausius angelus, sostus, cherubinus, serafinus. Tačiau TU ir juos pastatei į vidurį tarp Sutvėrėjo ir žmonių, jie taip pat yra tarpininkai. Savo liepsnomis jie skelbia DIEVO žodį, jie taip pat išklauso mūsų atsakymą į DIEVO žodį. Suteik mums, o Viešpa-

tie, malonę tapti šios cherubinų galybės dalininkais, kad mes su aistringumu užsidegimu, išpažinėjų drąsa ir savo mylinčio, uždegančio žodžio jėga platinume ir užbaigtume Kristaus Karaliaus karalystę žemėje. Leisk mums, Viešpatie ir DIEVE, taip pat tapti liepsnojančiais fakelais prieš TAVO sostą - meilės, atsisteisimo, ištikimybės fakelais.

Devintoji diena

I

Tau cherubinai ir serafinai nepalijamam balsu gieda: "Šventas, šventas, šventas Viešpats, Galybių DIEVAS! Pilnas yra dangus ir žemė Tavo garbės ir didybės."

(Te Deum)

Dangus ir dangaus galybės, ir šventieji serafinai džiūgaudami chorą garbina Tave.

(Prefacija)

II

Tas, kuris labiausiai nutolęs nuo DIEVO, jau daugiau nebegali suprasti Jo didybės ir šlovės: tai velnias, kuris per amžių amžius neapkenčia DIEVO. Arčiausiai DIEVO stovi, labiausiai Jį myli ir šlovina MARIJA, angelai ir šventieji. Iš angelų arčiausiai DIEVO stovi trys vyriausieji chorai, o iš chorų serafinai. Šių angelų pavidalo jau nebegalima suvokti, kalbama apie serafinų sparnus, serafinų liežuvių, serafinišką meilę. Nes jie yra gyva tapusi DIEVO meilė, mylintis gyvenimas DIEVUJE ir per DIEVĄ.

Jie su amžinu susižavėjimu be paliovos garbina DIEVĄ, jie niekuomet nepavargsta šlovindami ir yra nesuprantami tiems žmonėms, kurie niekada nesuvokia DIEVO, bet vis suprantamesni tiems, kurie patys dega meile DIEVUI ir per šitą meilę vis labiau artėja prie DIEVO.

III

Viešpatie DIEVE, kuris padedi visiems puolusiems, kuris pakeli visus suklupusius, kuris esi arti visų TAVEŠ besišaukiančių, kuris rūpiniesi visais TAVE mylinčiais ir išklausai jų malda, meldžiame TAVE: su trimis vyriausiais angelų chonais priimk ir mūsų garbinimą, mūsų padėką, mūsų "Sanctus", kuri norime TAU kartoti dabar ir per amžių amžius.

Nuo šiol kartu su trimis viduriniais angelų chonais priimk ir mūsų tvirtą valią būti viena su TAVO švenčiausiąja valia, visus mūsų norus pajungti TAVO dieviškajai valiai.

Su trimis arčiausiai mūsų stovinčiais angelų chonais priimk ir mūsų nuolankų prašymą TAVO palaimos, TAVO pagalbos, TAVO meilės mums ir visiems mūsų artimiesiems. Pažvelk į tai, ką mes, pilni pasitikėjimo, siunčiame TAU

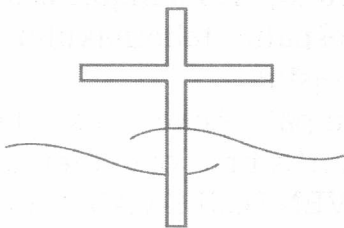
per mūsų angelų rankas. Nes TU iš-
klausiai mažiausiuosius ir pažvelgi į tuos,
kurie iš gilumos šaukiasi TAVEŠ, Šven-
tasis, Stiprusis, Nemirtingasis DIEVE...
Mes tvirtai tikime per šventuosius an-
gelus sulaukti TAVO pagalbos.

Baigiamoji malda

Visagali, amžinasis DIEVE, atsiųsk
mums savo šventųjų angelų pagalbą,
kad per juos būtume apsaugoti nuo bai-
sių piktojo priešo antpuolių ir kad per
brangųjį mūsų Viešpaties JĖZAUS
KRISTAUS Kraują bei NEKALTAI PRA-
DĖTOSIOS užtarimą išgelbėti iš šio var-
go vėl galėtume ramybėje TAU tarnauti.
Amen.

KASDIENYBĖS SENTENCIJOS

I dalis

1. Kai tave ištinka kryžius, visada pasveikink jį, nes tai ne tavojo priešo kryžius!

2. Sakydami "taip", dažniausiai turime mintyje savo valią, sakydami "ne", dažniausiai galvojame apie DIEVO valią.

3. Sunkiausias kryžiaus kelias visada yra kaltės kelias, bet pasaulio kaltė verčia mus eiti kryžiaus keliu.

4. Šventojoje Komunijoje žmogus turi būti Viešpaties tabernakuliu, o ne Jo kryžiaus rąstu!

5. Jei tu pats išsikeli tikslą, tai turi iš visų jėgų irtis link jo; bet jei tau tikslą iškelia ŠVENTOJI DVASIA, tau belieka tik įtempti meilės bures ir Ji jau savaime gena tave!

6. Kai žmogus plakamas (iš vidaus ir iš išorės), jis turi išlikti drąsus, nes dar nėra nukryžiuotas, bet kai jis nukryžiuotas, tai jau yra nugalėjęs plakimą.

7. Kas nežino tikros meilės, tas niekada nepažino DIEVO!

8. Išižeidimas yra puikybės ir egoizmo sūnus!

9. Viešpatie, sotink mane savo meile, bet niekuomet neleisk man jaustis sočiu!

10. Pasaulis trokšta ne tiek TĖVO kalavijo, kiek gyvojo meilės gyvenimo!

11. DIEVAS kiekvieną dieną šaukia tave. Tau tereikia išgirsti DIEVO kvietimą!

12. Kiekviena nenumaldoma angelo kova iškovojoama kiekvieno žmogaus sielos gelmėse!

13. Šventasis DIEVO meilės žaidimas! Kuo labiau Tu apsupi sielą kaip pagautą ir įvartytą į kampą žvėrį, tuo daugiau Tu iš meilės mums parodai dievišką, nesuvokiamą prieštaraivimą: Tu esi su ja, būdamas prieš ją!

14. Gyvenimo sostas yra mūsų valia, Žodžio, jėgos sostas yra mūsų protas, išraiškos galimybės; o meilės sostas yra mūsų širdis. Tad TRIASMENIO DIEVO sostas yra vienas žmogus ir pirmiausia siela su savo protu, valia bei širdimi!

15. Jei angelas mums paskolina savo akis, tai tik dėl to, kad mes geriau ir aiškiau pažintume DIEVO valią.

16. Jei angelas mums paskolina savo jėgą, tai tik tam, kad mes taip pat aiškiau ir atkakliau vykdytume DIEVO valią.

17. Kai žmogus garbina ir šlovina DIEVĄ savo mintimis, žodžiais ir darbais, jis daugiausia prisideda prie kūrinijos tobulėjimo.

18. Vietoj "kodėl, o DIEVE?" geriau sakyk "taip, o DIEVE!"

19. Silpnieji yra stipriųjų turtas.

20. Tavo laisva valia yra didžiausia tavo palaima arba didžiausias tavo pra-
keikimas.

21. Žmogus galutinai subręsta ištar-
damas "taip", kai NEIŠTIRIAMASIS
DIEVAS skiria jam nukryžiovimą
DIEVO lauke.

22. Tu negali vienu žingsniu pasiek-
ti Romos, bet vienintelio žingsnio vi-
siškai pakanka, kad patektum į dangų
arba į pragarą!

23. Yra taip pat ir angelų teismas!

24. Malda — tai sielos kvėpavimas:
kuo geriau meldiesi, tuo sveikesnė ta-
vo siela!

25. Viešpats yra mūsų kelias, MARI-
JA — žvaigždė, šviesa tame kelyje, o
angelas — mūsų vadovas per kalnus ir
kelrodis!

26. Norėdamas patekti į dangų, pir-
miausia pasinerk į nuolankumo gelmes!

27. Iš meilės DIEVUI atnašauta au-
ka apvainikuoja kiekvieną meilę!

28. Kas gyvenime tausoja patį save,
to teisme nepatausos DIEVAS.

29. Susigraudinusios meilės ašaros — raktas į Gailestingiausiąją mūsų Viešpaties širdį!

30. Viskas, Viešpatie, TAVO garbei, pagal TAVO valią, TAVO meilėje!

31. Neįpraskime klausinėti DIEVĄ "kodėl": juk JIS daug išmintingesnis už mus ir yra rūpestingiausias Viešpats. Taigi visiškai pakanka, kad JIS tai žino - mums nebūtina to žinoti!

32. Krašto, tautos, bendruomenės nu baudimas kartu yra ištiesta DIEVO ranka, siūlanti išgelbėjimą ir malones.

33. Niekas nežinoti, išskyrus JĮ, reiškia viską žinoti JAME.

34. Jei tu šiandien neturi laiko sudėti meilės auką, tai rytoj tuo labiau neturėsi kada tai padaryti.

35. Kas reikiamu metu moka patylėti ir su meile atsitraukti, tas turi šventos DIEVO išminties.

36. Nenorėk visą laiką tiktai gauti iš

DIEVO, bet duok DIEVUI, tada turėsi!

37. Jei nori eiti per gyvenimą tikru keliu pas DIEVĄ, tai:

TYLĖK iš meilės,

DOVANOK iš meilės,

NUKĖSK (atleisk) iš meilės.

38. Per pagundas prieš šventą skais-tybę palengvėle susikaupęs vis kartok:
"Kokia tu graži, o MARIJA!"

39. Tiktai tuomet, kai tu, siela, jau esi DIEVO tarnaitė, besąlygiškai tanau-janti DIEVUI dieną ir naktį, tu gali tapti motina, kuri daugelį veda prie DIEVO. Ir tik tada, kai tai gali ir tokia esi, tam-pi erškėčiais vainikuota Viešpaties su-žadėtine!

40. Gyvulys žmoguje visą laiką nori valgyti, o angelas žmoguje visą laiką nori melstis!

41. Jei tu, siela, karštai myli DIEVĄ, žinok: DIEVAS visada pažadina amži-ną DIEVO alkį.

42. Jei tu nori šviesti ir degti DIEVO garbei, tai turi pakęsti, kad DIEVAS išmėginimų skiltuvu išskelia iš tavęs ugnį!

43. Džiaukis galėdamas duoti DIEVUI ir niekuomet nepatirsi sausros!

44. TÈVE SŪNUS visai apsinuogina, o DVASIA visai pasislepia. Apsinuoginimą mes vadiname paklusnumu, o slaptingumą meile!

45. Vaikas yra laisvas, kunigas surištas, o angelas paslankus.

46. Galimybės sudėti auką džiaugsmas ir valingai išugdytas noras aukotis veda į gebėjimo pasiaukoti jėgą.

47. Kiekvienas šventas atsižadėjimas yra meilės dovana DIEVUI. DIEVAS atsako gausiomis malonėmis, įkvepiančiomis maldai, meilei ir aukai.

48. Dažnai prisiminkime, kad pasaulyje yra ne tik našlaičiai vaikai, bet ir našlaičiu tapęs tabernakulis!

49. Išdidumas mielai prisidengia tie-

sos ir teisingumo skydu, jį pažinsi tik iš dygaus netakto ir sunkiai nuslepiamo įsižeidimo.

50. Stenkis kuo mažiau žmonių ap-sunkinti našta, o pats kuo daugiau žmonių nunešti pas DIEVĄ!

51. Švento ramumo džiaugsmas ky-la iš meilės DIEVUI sąlygojamo išsi-laisvinimo, atsisakymo ir nuolaidumo.

52. Visada rūpinkis Viešpačiu, tuo-met JIS visada pasirūpins tavimi!

53. Kryžiaus veiksmingumas pasi-reiškia šviesiausioje vietoje — Betlie-juje, tamsiausioje vietoje — teisme.

54. Kas niekada savo širdyje neran-da vietos meilei, tas taip pat neįstengs atlaikyti DIEVO žvilgsnio.

55. Kad tikėjimas, viltis ir meilė mu-myse pasiektų tobulybę, jie turi tapti mumyse gyvu, tvirtu ir meilės pilnu va-lios aktu!

56. Visą laiką per daug kalbama apie meilę ir per mažai pagal ją elgiamasi.

57. Per angelą žvelgiama į DIEVĄ.
DIEVAS neperžvelgiamas. JIS visada
yra tikslas.

58. Abejodami elgiamės taip kaip per
bangas žengiantis Petras.

59. Krauk ant mano pečių, Viešpa-
tie, kiek nori! Nes kol TU esi manyje,
nešu ne aš, o TU!

60. Kuo mieliau tu atveri savo širdį
kryžiui, tuo tikriau DIEVAS gali joje
įspausti pergalės ženklą!

61. Dažnai melskis: Ant kryžiaus pri-
kaltas Viešpatie, priimk mane į savo
žaidas, ten aš būsiu apsaugotas nuo
savo paties silpnybių ir daugiau pri-
klausysiu TAU! Amen.

62. Mirtis iš meilės yra pergalė prieš
mirtį.

63. Viešpats ir Jo ištiestos rankos yra
gyvoji, Dieviškoji kryžiaus pergalė!

64. Kryžiaus skersiniai reiškia meilę
ir teismą

65. Pasitikėjimas yra galybė, greičiausiai prišaukianti DIEVĄ.

66. Labiausiai sielą subjauroja įsivaizdavimas.

67. Kuo labiau artėji prie DIEVO, tuo aiškiau ir įžvalgiau matai save, atsidavusį savo silpnybėms; kuo esi išdidėsnis, patenkintas savimi pačiu, tuo labiau esi nutolęs nuo DIEVO.

68. Kuo labiau degi meile, tuo kaitriau liepsnoja meilės ugnis.

69. Jei nori išlaikyti pusiausvyrą, visada iš karto, abiem rankom apglėbęs džiaugsmą ir skausmą, tučtuojau paaukok DIEVUI!

70. Ko TU nori, Viešpatie,
tą aš noriu daryti,
tą aš noriu kentėti,
tuo aš noriu būti per amžių amžius!
Amen.

71. Tai TAVO laukas ir mano širdis, tegul juos abu suaria TAVO meilės noragas.

72. Leisk man, Viešpatie, tapti tik tuo, kuo TU nori, kad aš būčiau - Ostija.

73. Lengva mylėti gyvenimą, bet pakelti sunkų gyvenimą ir su juo susitaisyti yra sunku ir vis dėlto to nori DIEVAS!

74. Nuoširdi meilė Viešpaties kryžiui yra malonė; bet šio kryžiaus nešimas paskui Jį tikrovėje - tai kruvinas DIEVO vynuogių spaustuvai.

75. Kai sielai sustingsta sprandas, padeda tikrai dažnas nusilenkimas iki žemės!

76. Geriau paklusti negu įsakinėti, geriau tylėti negu kalbėti, geriau padėti negu kritikuoti, geriau melstis negu skęsti svarstymuose!

77. Viešpatie, leisk man būti Tavo meilės šaltinio kanalu!

78. Kas nemoka tylėti, pusę savo žodžių išbarsto į tuštumą ir vis dėlto ateis

metas, kada jis turės atsiskaityti už kiekvieną savo žodį.

79. Iš sielos abejingumo pažinsi, kad ji neturtinga malonių, o iš jos nevaisingumo — kad ji neturi malonių.

80. Žodžio atžvilgiu tavo, siela, pareigos trejopos: tu turi būti žodžio saugotoja, skelbėja ir liudytoja.

81. DIEVUI gali įkyrėti ir besimeldžiantis žmogus (fariziejus, užsispyrėlis), bet mylintis, nuolankus žmogus "susilpnina" DIEVĄ (nugali JĮ).

82. Ką DIEVO išmintis uždaro, tą DIEVO meilė gali atverti.

83. Nenuilstamai ir išradingai darbuojasi DIEVAS, formuodamas mus, tad ir mes nė akimirką nesame tikri, kad Jo meilė neužklups mūsų sielos.

84. Kai kasdienybėje susiduri su kliūtimis, sunkumais, atatranka, visada už to pastebėk malonias mūsų Viešpaties akis, klausiančias, kaip tu priimsi šį iš-

bandymą. Ir tada nedelsdamas pasveikink JĮ: "JĖZAU, aš myliu TAVE!" ir štai viso pykčio, viso skausmo kaip nebūta!

85. Kuo teisingiau žmogus subręsta DIEVUJE, tuo paprastesnis tampa jis, paprastos DIEVO esybės atspindys.

86. Veiklumas yra dvasinio gyvenimo mirtis.

87. Sąžinės balsas yra tavo Angelo balsas. Kas užmigdo savo sąžinę, priverčia tylėti savo Angelą.

88. Jei mes, pasitelkę atkaklumą ir kasdien vis augančias pajėgas, nesiliausime nuolat klupčioję ties savo įprastinėmis klaidomis, tai vieną dieną gėdingai ir giliai nupulsime visų mūsų aplinkinių pajuokai.

89. Šventoji Bažnyčia visada bus "uola iš uolos" su savo nenuginčijamu DIEVO žodžiu, savo įsakymais, visada nenugalima. Bet kiekvienas šventasis

joje, taip pat kiekvienas kunigas yra kaip Mozė, iš uolos išgaunantis gaivinantį gyvybės vandenį, kad Bažnyčia visada gyvuotų, klestėtų ir duotų vaisių.

90. Pirmiausia - malda, paskui - darbas, o ne atvirkščiai!

91. Angelas mumyse puoselėja pagarbą, velnias - panieką; pagal tai galima įvertinti žmogų ir laiką!

92. Velniją pažinsi iš jo uodegos (kas seka įkandin, būtent mūsų reakcija į kiekvieną neteisingą poelgį).

93. Kaip dažnai DIEVAS turėtų mums tarti "Pasitrauk!", jeigu Jo kantrybė nebūtų begalinė, o gailestingumas neišsemiamas!

94. Nuolankumas tarsi šaltinio versmė: kuo iš giliau jis trykšta, tuo didesne jėga kelia aukštyn prie DIEVO.

95. Skiriamasis šventojo požymis yra jo (vidinė) ramybė. Todėl mūsų laikais

septyniskart stipriau veikia kankinantis nerimastingums.

96. Ramybė ir nuovargis skiriasi kaip diena ir naktis: ramybės šaknys yra AMŽINAI ESANČIAJAME, o nuovargio - prakeikime per gimtąją nuodėmę. Todėl bet koks nuovargis mumyse turi vėl pavirsti į ramybę.

97. Visada pirmiausia reikia pagarbinti, paskui padėkoti - ir tik po to prašyti!

98. O felix culpa! (O palaimingoji kalte!) Jeigu nebūtų buvę nuodėmės, mes niekuomet nebūtume turėję MORTINOS MARIJOS.

99. Kai tik darbas atliekamas vien dėl jo paties, jis tampa beverčiu.

100. Demonas teisingai sako: "Aš jaučiu rytmetinį vėjelį". Jis jaučia MARIJĄ!

101. Dažniausiai DIEVAS mums pastato kryžių ten, kur mes jo nesitikime.

102. Esame ne tiktai kryžiaus mokslo, bet ir prakartėlės mokslo.

103. Gyvenimo duona turbūt neapsaugo mūsų valios nuo kvailumo, bet ji padeda mums nesimėgauti šiomis kvailystėmis.

104. Didžios sielos visada yra taip pat didžiadvasiškos DIEVO ir žmonių atžvilgiu.

105. Ilgesys turi būti kaip audringas vėjas, per kurį meilės liepsna pavirsta į gaisrą.

106. Šventųjų Angelų Sąjūdyje žmogus turi tapti DIEVO duona, kurią pasūdo paklusnumo druska.

107. Mūsų meilės DIEVUI mastelis yra neišmatuojama meilė.

108. Kas moka gerai melstis ir tamsoje, kas gali besąlygiškai aukotis, nenustatydamas DIEVUI ribų, kas visada iš širdies dėkoja net ir už kryžių, tas yra geras vadovas kelyje pas DIEVĄ.

109. DIEVAS nori, kad mes gerbtume taip pat ir nusidėjėlį, nes čia mūsų pagalbos šaukiasi KRISTAUS kraujas.

110. Dažnai tylinti meilė DIEVO vadinama labiau už kalbančią meilę.

111. Atsižadanti, viduje kraujuojanti meilė yra stipriausia meilė.

112. Menkos pažiūrėti ir slaptos tyros meilės DIEVUI aukos žmogaus charakterio ugdymui turi kur kas didesnę poveikį negu visi išoriniai poelgiai.

113. Mūsų kelyje pas DIEVĄ reikalingas taip pat džiaugsmas, net jei mums reikėtų šypsotis pro ašaras.

114. Svarbiausios mūsų studijos - tai mūsų nukryžiuotojo Viešpaties meilė.

115. Ir mūsų pirmutinis, vienintelis būtinasis uždavinys: KRISTAUS sekimas.

116. Mūsų gyvenimo ištikimybė yra tarsi didelė mozaika, susidedanti iš trupinėlių tikros ištikimybės smulkmenose.

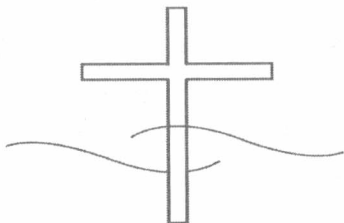
117. Jei ant žemės nukrenta kryžiaus atvaizdas (rožinis, kryžius etc.), atsi-
klaupk ir pagarbiai pabučiuok žemę,
ant kurios nukrito kryžius.

118. DIEVO valia yra tiek kūrinijos
nuostabaus mechanizmo, tiek mūsų
žmogiškos prigimties varančioji jėga.
O savavališkumas, egoizmas ir savimeilė
yra tarsi piktojo nagai, besikėsinan-
tys sugriauti šį mechanizmą.

119. Kasdienybėje piktasis pirmiau-
sia nori iš mūsų atimti sparnus (mūsų
sielą, mūsų meilę, mūsų energiją) ir to-
dėl, kovodami su blogiu, turime jau iš
karto būti budrūs, kad iš mūsų neatim-
tų sparnų.

120. Viešpats taip ilgai obliuoja ir
formuoja mus, dažnai sunkiuose apva-
lymuose nuimdamas nuo mūsų sluoks-
nį po sluoksnio, kol išvysta mūsų to-
bulą veidą ir tuomet tas tobulas veidas
yra Jo veidas!

KASDIENYBĒS SENTENCIJOS
II dalis

1. Vienintelis ir svarbiausias DIEVO reikalavimas šiems laikams : gyventi tyrą, tvirto tikėjimo ir pasiaukojamą gyvenimą.

2. Šventas gailestingumas kyla ne iš minkštos, bet iš valingos širdies, todėl jis teka srove.

3. Visada ir visur kaip pergalės varpas turi skambėti tavo "Sanctus"!

4. Kiekviena padėka priverčia DIEVĄ išklaudyti naują prašymą.

5. DIEVAS mielai atsispindi mažuose ir nereikšminguose dalykuose, todėl pašlovink DIEVĄ visuose, taip pat ir mažuose darbuose bei aukose.

6. Kuo sunkesnis ir nepraieinamesnis tavo kelias, tuo karščiau mylėk DIEVĄ, šlovink JĮ, JUO pasitikėk, nes tu esi kryžiaus kelyje, tikrame kelyje į dangų.

7. Nedovanotina, jei tu pasiskelbi žmogaus, o ne vien tik poelgio teisėju.

Vienas DIEVAS tēra jo teisējas. Mūsu pareiga padēti, uztarti ir atsisteisti priēš DIEVĀ.

8. Karšēciausia meilē tēra vien trum-palaikis susižavējimas, jei nesutvirtinama kantrybe.

9. Šventas supratimas visada yra malonē ir kartu ipareigojimas.

10. DIEVAS visā dienaū laukia uū visū tavo darbu ir aukū pasislēpusios tavo meilēs!

11. Net jeigu meilē nugali viskā, iš-tverminga kantrybē jā apvainikuoja paskiausiai.

12. Šventas tylējimas prasideda tuomet, kai ī uūsipuolimusi bei priekaištus atsakoma tyla.

13. Mes turime savo noru praktikuoti šventā tylējimą, uūuot daug kalbējē apie save, graūbyliavē, apšnekējē kitus.

14. Aukšēciausia švento tylējimo pakopa - būti nebyliu priēš DIEVĀ, tie-

siog būti čia nebyliu dėl JO, be garso pasinerti JAME.

15. Mūsų siela turi tapti labai subtiliu instrumentu, kuriuo mūsų Angelai garbintų DIEVĄ!

16. Tvirtai įsikibę savo ydų, niekada neišsisukinėkite prieš DIEVO malonę sakydami: "Toks jau aš esu", "Aš negaliu kitaip".

17. Kiekvienas žmogus savo darbuose visada išreiškia patį save. Todėl kada nors teisme atsidurs ne tik jo darbas, bet ir jis pats kviečių arba pelų pavidalu.

18. Mūsų meilės dydį sąlygoja jos gilumas.

19. DVASIA dvelkia, kur nori, bet meilė JĄ nukreipia!

20. Kas niekuomet nemylėjo kryžiaus, tas nepažino DIEVO .

21. Prisiminkime, kad nė minutei ne-nutraukiamas mūsų išmėginimo laikas žemėje.

22. Kuo gilesnė mūsų siela, tuo mažiau siūbuoja mūsų gyvenimo laivas, plaukdamas per kasdienybės bangas.

23. Leiskis - ir DIEVAS tave tvirtai laikys!

24. DIEVO ilgesys yra pagrindinis MARIJOS gyvenimo motyvas; Jos gyvenimo pabaigoje šis motyvas skambėjo stipriausiai ir aiškiausiai.

25. Kas meldžiasi, kartu likdamas beširdis ir negailestingas, tas atgręžia į DIEVĄ negyvą, tuščią veidą.

26. Kiekvieną vakarą atlikime kuo griežčiausią sąžinės sąskaitą: kiek nusizengėme DIEVO meilės reikalavimams.

27. Nesvarbu, ką apie mus mano pasaulis, svarbu, ką apie mus galvoja DIEVAS!

28. DIEVO ir šventosios Bažnyčios įsakymai yra pats patikimiausias tiltas, perkeliantis iš laiko ribų į amžinybę.

29. Prieš teismą mes suprasime, kad mūsų kasdienybei tenka pats didžiausias išmėginimas.

30. Pagarba DIEVO žodžiui - tai smilkalai, kylantys prie DIEVO sosto.

31. DIEVO meilė nuneša į dangų tą, kas tvirtai jos laikosi.

32. Šventieji Angelai visą laiką apmąsto ir šlovina tris JĖZAUS Vardo dalis: pirmąsias dvi raides kaip jame slypintį dieviškąjį pradą, paskutiniąsias dvi raides kaip jame slypintį žmogiškąjį pradą, o vidurį kaip lelijos stiebą, kalaviją, MARIJĄ ir angelus. Viskas įkūnyta šiame Varde.

33. Raktas, kuriuo gali nugalėti DIEVO teisingumą, vadinasi meilė.

34. Jeigu nori pasiekti pačią viršūnę - DIEVĄ, tai turi eiti iki paskutiniosios - paaukoti save.

35. Kas nori nugalėti velnią, pirmiausia turi nugalėti savo "aš", pajungti jį

DIEVUI. Nepadės jokie egzortai, jei velnias šaipydamasis skaitys su tavimi iš vienos knygos!

36.Kiekviena malonė yra ŠVENTOSIOS DVASIOS meilės pasveikinimas!

37.ŠVENTĄJĄ DVASIĄ gali girdėti tik tas, kas moka tylėti!

38.Ir tik tas, kas moka tylėdamas su meile ištikimai laukti, gaus ŠVENTĄJĄ DVASIĄ.

39.Kaip Viešpats nepasotinamai trokšta mūsų meilės, taip ir mes turime degti nenumaldomu JO ilgesiu!

40.Kas laiku vykdo DIEVO valią, kai tik JĄ ~~su~~pranta, virš to ir DIEVAS reikiamu laiku išties savo globojančią ir gelbstinčią ranką!

41.DIEVAS mus pasiuntė į pasaulį papildyti mistinį KRISTAUS Kūną. Nesvarbu, kokią vietą užimsime, svarbu, kad tobulai atliktume tai, ką privalome.

42.Kiekvienas tikėjimo aktas stiprina tikėjimo tvirtumą; kiekvienas meilės aktas stiprina meilės sugebėjimą pasiaukoti.

43.Net jei mes karštai prisirišę prie MARIJOS, vienintelė mūsų tikroji tėvynė yra mūsų Viešpaties Širdis.

44.Užmiršk, kas buvo sunku, išsaugok, kas buvo gražu, dėkok, jei buvai paniekintas, giedok širdyje, jei atslenka liūdesys!

45.Tu niekuomet nepabėgsi nuo DIEVO meilės: jei norėsi nuo jos pasislėpti, ji lauks tavęs jau tavo slėptuvėje!

46.Venk bet kokios antipatijos ir nepalankumo ! Tavo Angelui svetimi tokie jausmai, žiūrėk, kad jam nereikėtų gėdytis tavo beširdiškumo!

47. Mes, žmonės, daug lengviau pakeltume DIEVO nesuvokiamumą, jei patys suprastume savo tikrąją padėtį DIEVO atžvilgiu.

48. Angelas visada gina DIEVO "naudą", demonas — tariamą — žmogaus naudą.

49. Gyvenimas gali labiausiai apvilti mūsų meilę, bet pagal DIEVO valią tai didžiausias mūsų meilės išsipildymas.

50. Mes turime būti ne "kvalifikuoti krikščionys", tiktai socialūs, tiktai aktyvūs, bet "visapusiški krikščionys", kuo tobulesni kiekvienoje dorybėje!

51. Džiaugimasis DIEVU suteikia meilei jėgų veikti, džiaugsmas DIEVUJE suteikia meilei jėgų būti.

52. DIEVO malonė tebūna mūsų plūgas, o DIEVO meilė sėklos grūdas!

53. Nėra tokios karštos meilės kaip nenumalšinama, slapta, liepsnojanti meilė mūsų VIEŠPAČIUI!

54. Branginkime DIEVO žodį, ištverkime išmėginimus, išsaugokime ištikimybę!

55. Jei tik mes patys visada mylime DIEVĄ, kaip mums liepia širdis, su JUO kalbamės, Jį šloviname, tai einame angelų pėdomis.

56. Mūsų tikrasis kilimas prie DIEVO prasideda tik tada, kai mes nutraukiame daugelį saitų, siejančių mus su žmonėmis ir žemiškais dalykais.

57. Maži, tyri meilės darbai, dideli pilni dangaus pėdai!

58. Mes negalime prisikelti su JĖZUMI, jei prieš tai nebuvo su juo nukryžiuoti!

59. Ar tinka besislapstantys, neišauklėti, silpni nariai po ERŠKĖČIAIS VAINIKUOTA CORPUS CHRISTI MYSTICUM galva?

60. Dvasios stiprybė yra iš DIEVO kylančios drąsos vyresnioji dukra, ją turi jo angelai. O nuolankumas yra jauniausias sūnus ir todėl mylimiausias VIEŠPATIES DIEVO vaikas!

61.Jei DIEVAS tau ką sako, tai ne tam, kad vėl tai pamirštum, bet kad vykdytum.

62.Jei savo nepasitikėjimą ir įžeidumą slepiame po tiesos kauke, esame blogi aktoriai.

63.Geriau patylėti, negu šiurkščiai ką nors galvoti, sakyti, rašyti arba daryti.

64.DIEVO meilė nori būti kasdien vis iš naujo iškovojama.

65.Nepasitikėjimas, įžeidumas ir pavydas yra mūsų dienomis labiausiai demonų naudojamos injekcijos.

66.Kaip tave nuolatos šildo gailestinga DIEVO meilė ir globa, taip ir tu perduok ją kitiems, kad žmonės pažintų ir šlovintų DIEVĄ!

67.Tik toks budrumas skatina pažangą malonės gyvenime, kuris gimsta iš dvasios neturto, tyros širdies ir visiško paklusnumo DIEVUI ir JO šventajai Bažnyčiai.

68.Kuo greičiau tu derinsi savo sąžinę pagal DIEVO reikalavimus,tuo ramesnė bus tavo širdis ir tikslingesni darbai.

69.Mes ne priverčiami tarnauti DIEVUI, o turime tam teisę.

70.Kas girdi DIEVO žodį ir mato JO meilę, bet lieka tam abejingas, yra ne tik kurčias žmogus, bet ir panašus į tą nevaisingą medį.

71.Būk kantrus ir malonus savo artimiesiems ir,užuot juos kaltinęs ir kritikavęs,verčiau jiems atleisk, kad DIEVAS ir jo angelai taip pat pasielgtų su tavimi, kai stosi prieš teismą!

72.Nesvyruok! Mylėk kentėdamas, būk ramus skubėdamas, nuolankus ko nors siekdamas, būk niekas savo akyse, kad DIEVAS būtų viskuo tavyje!

73.Tobulas atsidavimas yra sėklos grūdas, kurio branduolį sudaro mus mylinti DIEVO valia, o ją kaip grūdo apvalkalas apgaubia Dievą mylinti mūsų valia.

74. Visų mūsų ketinimų pradžia ir tikslas visada turi būti DIEVAS.

75. Įprotis atbukina sielą ir daro ją nevaisingą.

76. Kas visą laiką žiūri tiktai savęs, norėdamas turėti, bet nenorėdamas duoti, neišlaikys stojamojo egzamino į DIEVO meilės mokyklą.

77. Kas mato tiktai kitų klaidas, o nepastebi savųjų, tas irgi nėra tikrame kelyje pas DIEVĄ.

78. Kas visą laiką su meile žvelgia į DIEVĄ ir DIEVO akyse perskaito JO valią, kas mielai duoda ir padeda, atleidžia ir atsižada, tas eina teisingu keliu.

79. Kuo platesnė ir gilesnė mūsų sąžinės sąskaita ir atgailaujanti meilė, tuo platesnė ir gilesnė DIEVO meilė ir gailestingumas mums!

80. Kiek VIEŠPATS leidosi dėl mūsų sužeidžiamas, tiek JIS mums atvėrė meilės ir gailestingumo vartų!

81.Viskas DIEVUI – tebūnie mūsų dienų šūkis. Viena ranka tvirtai laikykimės DIEVO valios, kita ranka DIEVO meilės!

82.MARIJA paslaptingu būdu yra Bažnyčia. Todėl atminkime, kad kritikuodami Bažnyčią mes tiesiogiai paliečiame MARIJĄ!

83.Išmoningai sekti DIEVO meile, ją surasti ir ją gyventi yra nesunku su JĖ-ZUMI širdyje, laikantis Angelo rankos ir pasislėpus po MARIJOS globos apsiaustu.

84.Meilės švelnumą mes vadiname širdies taktu. Jis yra ŠVENTOSIOS DVA-SIOS meilės mums, žmonėms, išliejamos per MARIJĄ, motiniškoji pusė.

85.Be nerimo bėk pasitikti DIEVO, tarsi išvydęs nuostabią šviesą, būki tikras vaikas. Atmink, kad pats piktasis kartą yra pasakęs: "Visos pragaro galybės bejėgės prieš vaiko paprastumą!"

86. Kaip bevertė yra malda be meilės, taip bevertis ir laukimas be vilties, kantrybė be gerumo, auka be nutylėjimo.

87. Svarbiau yra gyventi meile, negu apie ją kalbėti.

88. Tikroji meilė DIEVUI yra sparnuota netgi aukoje.

89. Siūlydamas tau savo meilę, DIEVAS kartu siūlo tau ir savo kryžių, nes viena ir kita yra neatskiriami dalykai.

90. Iš meilės maldai pažinsi dvasingą žmogų.

91. Koks siaubas mus apims, kai teisme išvysime prieš save visą vežimą pelais pavirtusių bereikalingų arba šiurkščių žodžių!

92. Kai galime — ne privalome! — konstatuoti savo artimųjų klaidas, tai pirmiausia, užuot kalbėję, privalome — ne galime! — už juos melstis!

93. Tik mylėk, ir viskas bus gerai! Ir netgi jei pasaulis tave atstumtų, tu pultum į gilų savo Viešpaties glėbį!

94.Kryžius yra tavo antspaudas, tavo apsauga ir tavo skiriamasis požymis per teisną.

95.Jei myli kryžių, jis tave neš.

96.Kol tu nenugręši savo veido nuo DIEVO veido, joks velnias niekaip negalės tau pakenkti.

97.Tik su žmogaus mirtimi kiekviena siela įgauna savo galutinį "veidą".

98.Jei mes laikomės Viešpaties, tai visada esame priešingų nuomonių su pasauliu.

99.Aukoje žmogus bręsta ir kiekviena meilė gali subręsti tik kryžiaus aukoje.

100. Abejonė – visos prieš DIEVĄ nukreiptos tulžies šaknis. Meilei, ramybei, susitaikymui ir tuo būdu DIEVUI ištartas "ne" - tai iš šios tulžingos šaknies užsimezgęs žiedas.Vaisius yra neigimo požymis (neramumai, nesantika, nepasitenkinimas), kuris, virtęs atsisakymu (beširdiškumas, neištikimybė) ritasi į gelmę, bedugnės link. Todėl būk

budrus, kad piktojo balsas neapgautų tavęs, kalbėdamas angelo balsu!

101. Geriausias vaistas prieš išsižeidimą ir nepalankią kritiką yra neatidėliotinas dvasinės šventos Komunijos priėmimas!

102. Jei DIEVAS nori išpausti sieloje savo antspaudą, ji turi eiti visiško atsižadėjimo, visiško pasiaukojimo, kryžiaus keliu.

103. Štai skiriamieji Angelų karalystės požymiai: didelė harmonija ir grožis, didelis aiškumas ir erdvė, Visio Beatifica (palaimingas regėjimas, atgamtinė laimė) ir nepaprasta, paklusni, pasiaukojanti meilė.

104. Išvalgumo prašyk angelus, širdies gerumo ir platumo - Dangiškąją Motiną, karštos meilės prašyk Viešpatį!

105. DIEVO karalystės vaizdas tarnauja tikrai kaip pleištas, kad kuo giliau įvartytų meilę į žmonių širdis. Todėl visų Angelų Sąjūdžio esmę sudaro meilė.

106. Dalyvauti išganyme reikia drau-

ge aukotis, drauge atsiteisti, drauge būti nukryžiuotam taip paklusniai kaip JIS, taip kantriai kaip JIS, su tokia gailestinga meile kaip JIS.

107. Kuo smarkiau DIEVAS įtempia vadeles, tuo stipriau sukąšk dantis, nes tuo rimčiau DIEVAS žiūri į tave ir į tavo darbą.

108. Tegul tavo siela visada šviečia DIEVO akivaizdoje kaip degantis žibintas, nes nuodėmė užgesins šią šviesą ir tuomet tu tebūsi aprūkęs dagtis.

109. Štai kartiniai elgesio DIEVO šeimoje stulpai: mylėkite vienas kitą, tarnaukite vienas kitam, atleiskite vienas kitam!

110. Ką DIEVAS ketina daryti su mūsų siela, sužinosime iš aukų, kurių JIS iš mūsų pareikalaus, ir jų pobūdžio.

111. Kas aukose nepažįsta DIEVO meilės, tegul nesistebi, kai jis ilgainiui apaks (DIEVO dalykams).

112. Didžiausi mūsų dēl DIEVO vyksta kasdienybėje.

113. Vien gyvenimas retai tegali mus pateisinti, tai įstengia tik meilė.

114. Sekti MARIJA - tai reiškia: leisti mumyse įsikūnyti DIEVUI ir nešti jį pasauliui.

115. Pats Viešpats mums padeda nešti kryžių, jei tik mes Jį mylime, jei su JUO sutinkame, jei norime eiti su JUO, kur JIS mus bevestų.

116. Jei mums "neatlaiko nervai", tai vadeles perėmė piktasis!

117. Mūsų sielos vartų sargybiniai: malda, sudrausmintą valia, meilė!

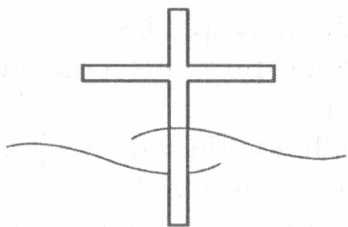
118. Taip mylėk kiekvieną kryžių, tarsi tik prie šio kryžiaus būtum laimingas. Bet savo meilę laikyk už nieką (t.y. dėl to negailėk savęs ir nesižavėk savimi!).

119. Jei mes nešime kryžių iš meilės, tai kryžius įgaus sparnus!

120. Drąsiai išstartu "taip" pasitinkant išmėginimus, kryžių ir pažeminimus pasiekiamo kur kas didesnė širdies ramybė, negu dėl ramybės kovojant ugnimi ir kalaviju.

KASDIENYBĖS SENTENCIJOS

III dalis

1. Atsikirsti į priekaištą ir pasiteisinti nesunku, tai tiesiog įprasta visiems žmonėms; kad neatsilieptum į priekaištą ir su juo sutiktum, jau būtina susivaldyti, taip mes elgiamės iš meilės DIEVUI; o į pelnytą priekaištą atsakydamas nuoširdžiu atsiprašymu pradžiugini DIEVĄ ir visus angelus.

2. Tik nešdamas kryžių iš tikrųjų išmoksi ištarti "taip"

3. DIEVAS ir duodamas, ir imdamas visada yra teisus.

4. Norėdamas aplink save regėti linksmus žmones, pirmiausia pats turi teikti džiaugsmą.

5. Įsižeidimo priešingybė - plati ir gera širdis. Įsižeidimas padaro žmogų trumparegį ir apykurtį, o plati širdis išvalgų ir budrų.

6. Sesiška bendruomenė gali atsirasti ir augti tiktai nuolatinėje gilioje sesiškoje meilėje. Nusizengdama meilei, bendruomenė nustoja augusi.

7. Šiandien ištikimybė matuojama jau tik centimetrais.

8. DIEVAS ne visada nori to, ko norime ir planuojame mes. Galbūt atrodo, kad JIS atsitraukia, bet Jis elgiasi nuosekliai.

9. Jai tu myli DIEVĄ visa savo nedaloma širdimi, tai ir DIEVAS myli tave visa savo nedaloma Širdimi.

10. Kas nemoka tvirtai suimti save į rankas, tas negali vadovauti kitiems.

11. Šventas nutylėjimas yra dorybių lobynas.

12. Kiekvienas tavo ištartas "Sanctus!" pašventina vietą, kurioje tu stovi, ir tave supantį laiką.

13. Kas už savęs užtrenkia bažnyčios duris, tas atveria piktajam savo sielos duris.

14. Nuodėminga meilė yra pragaro pamazgos: karštos, nešvarios. Pražūtingas malonumas.

15. Per kiekvieną pagundą paaiškėja, kokios dvasinės jėgos ima tavyje viršų: dangaus ar pragaro.

16. Jei nori būti didelis DIEVO akyse, pirmiausia turi nusižeminti prieš JĮ!

17. Šimtąkart ištartas " nuoširdžiai dėkoju " nepakeis vienui vieno " teatlygina DIEVAS".

18. Būti ištikimu ir pasilikti ištikimu - du skirtingi dalykai : pasilikti ištikimu - reiškia pajungti valią ištikimybei, o būti ištikimu - tai jau išbandyta ištikimybė . Todėl angelas yra ištikimas, o apie žmogų taip galima pasakyti tik jo gyvenimo pabaigoje .

19. Išpuoliai prieš šventąją Bažnyčią yra tik skiedinys, dar tvirčiau sucementuojantis statinį .

20. Tingumas - tai mumyse apsigyvenusių nedorybių demonų guolis .

21. Geriau visą gyvenimą nešti kryžių, negu gyventi be kryžiaus .

22. Kuo šaltesnė žemė (žmonių giminė), tuo karščiau turi degti mūsų širdys (mistiniame Kristaus Kūne - CORPUS CHRISTI MYSTICUM).

23. Baigiamąjį kryžiaus mokslo egzaminą mes laikome mirdami; tuomet paaiškėja, ko mes išmokome gyvendami.

24. Meilės didumą pažinsi iš meilės darbų.

25. Lengviau apibėgti aplink žemę, negu sugrąžinti vieną tuščiai praleistą valandą.

26. Mums nereikia jokio kito ginklo, išskyrus kryžių; kryžiaus mokslas yra mūsų garbės kodeksas.

27. Kas iš tikrųjų širdyje myli DIEVĄ, tas savo širdyje visada būna gyvas ir jaunas - per gyvąjį, nemirtingąjį DIEVĄ.

28. Jei velnias tave kankina ir gundo, tu tiktai juokis! Dėl to jis dar labiau įpyks. Bet jei tu supyksti, tai pasi juoks jis!

29. Tyli meilė sudeda taip pat tylas aukas.

30. Kuo neturtingesni pasidarysime iš meilės DIEVUI, tuo greičiau angelai mus nuneš prie didžiausio turto DIEVO.

31. Kai DIEVAS tampa sielai rutina, ji nustoja augusi, nes pats sielos branduolys supūva ir neneša vaisių.

32. Pridenk savo skurdumą DIEVO gailestingumu, taip tu atrasi sielos ramybę.

33. Maža siela dar gali tapti didele, o perdėtai smulkmeniška — jau ne.

34. "Vykdyskite tik savo valią", kursto piktasis, turėdamas galvoje savo paties valią.

35. Kuo labiau DIEVAS nori mus išauklėti panašiais į savo Motiną, tuo tylesni mes daromės.

36. Šventasis paklusnumas yra dangaus triumfas prieš pragarą.

37. Kuo didesnė DIEVO meilė mu-

myse, tuo daugiau ji nugali mūsų aplinkinį pasaulį.

38. DIEVAS eina pas mus ne aplenkdamas angelą, bet per angelą. Tai taip pat ir mūsų Angelo Sargo nesiliaujanti Visio Beatifica.

39. Kuo didesnis DIEVO ilgesys, tuo stipresnė jėga, įveikianti visas kliūtis, nes ilgesys yra varančioji meilės jėga.

40. Visada pats sunkiausias paties užsikrautas kryžius.

41. Kas rytą apmąstyk Viešpačio žodžius "Ateikite ir sekite paskui MANE" ir turėsi ateinančios dienos planą.

42. Prieš DIEVĄ būk dirva, prieš pasaulį uola (Petri).

43. Niekuomet nesakyk, kad tas ar anas piktas ar blogas, visada tik sakyk, kad jis suvargėlis, - ir tu sau pačiam užsitikrinsi maloningą teismą.

44. DIEVO įstatymas kūrinijoje yra JO ištartas "amen": taip yra, taip būna!

45. Savo sielos rūmą statyk ant keturių kolonų. Tos kolonos vadinasi: neturtas, nuolankumas, susivaldymas, išpažinėjo drąsa. Ir DIEVAS palaimins tuos namus ir apsigyvens juose!

46. DIEVO vaistai vadinasi apvalymas.

47. DIEVAS nori regėti atnašaujamą meilės auką be mūsų nuolatinio "kodėl?"

48. Pasibjaurėjimas malda ne visada yra DIEVO skirtas išmėginimas; dažniausiai jį sąlygoja netvarkingas mūsų maldos, jausmų ir vidinis sielos gyvenimas. Pasibjaurėjimas tuoj liaunasi, kai tik mes sugrįžtame prie saiko, valios drausmės ir ištikimybės maldoje.

49. Jei tu kasdien DIEVUJE, tai JO gyvybė kasdien pasireiškia iš tavęs.

50. Atsiduoti DIEVUI - reiškia numirti pasauliui. O numirti dėl DIEVO - reiškia nusinešti drauge pasaulį (jį užtariant) prieš DIEVO sostą

51. Daug laimink! Laimink su kryžiumi, po kryžiumi, ant kryžiaus!

52. Tu niekuomet neatsikratysi kaltės, visą laiką nešiodamas ją savyje. Tu išsivaduosi iš jos tik tuomet, kai su atgailaujančios meilės ašaromis paskandinsi ją KRISTAUS kraujuje.

53. Kad mūsų širdies ramybė būtų tikra ir patvari, ji turi atsirasti iš mūsų prieglobsčio DIEVUJE, iš sudėtos meilės aukos.

54. Tamsa mūsų gyvenime egzistuoja tam, kad mes vis daugiau žvelgtume aukštyn, į šviesą: į DIEVĄ. Nes mes turime orientuotis tik pagal šią šviesą, o ne pagal pasaulio žaltvyksles.

55. Kas saugus DIEVUJE, pagautas JO galingos meilės, tas daugių daugiausia gali nukristi iš vienos DIEVO rankos į kitą DIEVO ranką!

56. Džiaugsmas mus paverčia vaikais arba nugalėtojais, o meilė - Ostija.

57. Kol galėsime tarnauti DIEVUI džiūgaudami, pirmiausia turime išmokti tarnauti pakludami, tylėdami ir atleisdami.

58. Ištikimybė susideda iš trijų dalykų: tikėjimo, drąsos ir pasiruošimo aukai.

59. Nors velnias tau atrodytų kaip angelas, jis visada bus paženklintas sugniužimo žyme.

60. Geriau pats nešiok erškėčių vainiką, užuot mėtęs jį kitiems po kojų.

61. Kas eina meilės keliu, turi sugebėti ir apginti meilę.

62. Jei tu pajunti DIEVO meilės saldumą, tuomet klaupkis, siela, nes Viešpats nori duoti tau panešioti savo erškėčių vainiką.

63. Jei nori tapti DIEVO sostu, turi leisti angelams taip nušveisti tave, kad blizgėtum kaip auksas.

64. Kuo galingiau DIEVAS myli sielą, tuo storesnėmis tylėjimo sienomis ją apsupa.

65. Nuolankumas nuskaidrina, puikybė sudarko.

66. Žmogus visada tik mokosi nešti kryžių.

67. Kas netarnauja DIEVUI kasdien, tas apleis JĮ ir sekmadienį.

68. Nors avelė, paskui kurią tu turi ieškodamas sekti, yra pusė velnio, neatsižadėk jos, vis dėlto ji dar ne velnias.

69. Dieviškojo teismo svarstyklės yra nepermaldaujamas ir nepaperkamas matavimo prietaisas.

70. Žmonijos piktadarybės kada nors visus atves prie atsisteisimo šventojoje Bažnyčioje, nes ji yra motina.

Bet Bažnyčios piktadarybės yra DIEVO Širdyje, nes JIS yra TĖVAS. Ar tu, žmogau, dabar supranti žodžius: "Aš išspjausiu tave iš savo burnos..."

71. Abejingumas — tai piktajam ištiesta mūsų ranka, padedanti įvykdyti jo pražūtingus planus.

72. Kas daug kalba apie savo vertę ir nuopelnus, tas dažniausiai pridengia didelę (mėšlo) duobę.

73. Kaip aukštai prie DIEVO tave

pakelia nuolankumas, taip giliai į bedugnę nuo DIEVO nustumia puikybė.

74. Šventoje tyloje DIEVAS savimi užantspauduoja mūsų lūpas.

75. Niekada lengvabūdiškai neužgesink nė vieno DIEVUI patinkančios meilės žiburio (pvz., nesulaikyk vaiko nuo šventosios Komunijos, neatkalbėk mergaitės nuo vienuoliško pašaukimo etc.); gali būti, kad kiti žiburiai paskui užges patys savaime.

76. Sielos gilumą nulemia jos ištikimybė. Kas neištikimas, tas ir negilus.

77. Kryžius yra raktas nuo dangaus vartų.

78. Kai tik mes pradėsime su meile ir nuolankumu žiūrėti į angelus, antgamtinį pasaulį (kaip logišką pagal DIEVO įstatymą), imsime jį laikyti natūraliu (iš esmės teisingu).

79. DIEVO meilė yra neišsenkanti ir nepaaiškinama ir vis dėlto sutelpa Ostijoje.

80. Bet kokio įsižeidimo šaknys slypi ne išdidume tik tuomet, kai kalbama apie kito garbę. Bet koks asmeniškasis susietas su savimi įsižeidimas parodo nuolankumo stoką.

81. Būna atidi meilė ir netaktiška meilė taip pat ir DIEVO atžvilgiu.

82. Kas nori būti teisingas DIEVO akys, tam nereikia kaukės.

83. Tegul tylumas niekada netampa kauke, jis visuomet turi būti kaip indas brangaus aliejaus kuriuo prireikus gydomos žaizdos.

84. Kuo teisingiau vertinsime patys save, tuo meiliau mus vertins DIEVAS. Kuo nuolankiau vertinsime artimuosius, tuo didžiadvasiškiau mus vertins DIEVAS.

85. Kas gali tarnauti, tas taip pat gali arti ir kovoti; kas tarnauja su meile, tas dvigubai lengviau aria, dvigubai smarkiau kovoja ir nugalė.

86. Migloti keliai, kuriais mus veda DIEVO meilė, turbūt yra patys stačiausi, bet kartu ir geriausi.

87. Angelas turi kai ką, ko neturi žmogus: mąstymą ir supratimą šviesoje; bet žmogus taip pat turi kai ką, ko neturi angelas: aistringą ir nenumaldomą meilės ilgesį.

88. Pažeminimas – tai bandymas palaužti nuolankumą.

89. Proto (supratimo) meilė DIEVUI taip pat daugiau remiasi tyrinėjimu, pažinimu ir yra pasirengusi planuoti bei įsisavinti; o širdies meilė - taip pat ir DIEVUI - daugiau remiasi neaiškiu tikėjimu, neaiškia viltimi, išsipildymo troškimu ir pasirengusi tarnauti bei spinduliuoti meilę.

90. Išmintinga DIEVO meilė kyla iš aiškaus JO supratimo ir prieglobsčio JAME.

91. Ant kryžiaus susitinka duodanti DIEVO meilė ir gaunanti žmogaus meilė.

92. Kiekviena nuodėmė mus vis sugrąžina į kelio pas DIEVĄ pradžią. Daugybė sielų nedaro pažangos todėl, kad atsakingai nežiūri į savo įprastines nuodėmes.

93. DIEVO nesuvokiamumas žada sunkiausius išmėginimus ir didžiausią atlyginimą.

94. Lemiamoji DIEVO meilė yra blaivi DIEVO meilė.

95. Kiekvienas žmogus pats sau yra didžiausia paslaptis ir sunkiausia problema.

96. Atsiduodama tau DIEVO meilė nori taip pat pasiimti tave.

97. DIEVUI iš mūsų reikia ne pusės, bet visos sielos, ne pusės, bet visos aukos!

98. Mes gyvename, visą laiką apsupti DIEVO meilės ir gailestingumo!

99. Šiuolaikinio vyro uždavinys: būti DIEVO liudytoju; šiuolaikinės moters uždavinys: būti DIEVO šaltiniu.

100. Išgirdę kvietimą "ruoškite Viešpačiui kelią", pirmiausia pradėkime nuo pačių savęs, užlyginkime savo duobes!

101. Jei neauga sąmoningumas, tai kad ir koks didelis būtų išorinis aktyvumas, DIEVO raginimo siekti tobulybės neįvykdo nei pavienė siela, nei bendruomenė.

102. Rūpestingumas yra DIEVO atleidumo sūnus.

103. Netgi tuomet, kai DIEVAS, gelbėdamas sielas, vietoj meškerės užmeta tave, siela, JIS tave nusviedžia tiktai į savo širdies kamputį.

104. Kryžius visada rodo kelią pas DIEVĄ.

105. Jei mūsų siela yra skaidrus kalnų upelis, tai meilės aktai turi būti jame plaukiojančios žuvelės Dieviškajam Žvejui!

106. Kryžiaus giesmių giesmę kartu su angelais gali giedoti tik tas, kas iš tikrųjų myli kryžių.

107. DIEVO vaikų dvasios laisvė: savanoriškai, iš įsitikinimo ir mielai norėti viso to, ko nori DIEVAS.

108. Angelų pusėje kovojama ne dingais žodžiais ir tariamais darbais.

109. Mūsų sielos laive, plaukiančiame per JO meilės jūrą į išsigelbėjimo uostą, DIEVAS nerezervuoja kajutės bailumui!

110. Viešpaties akivaizdoje išsisprendžia visi mūsų klausimai.

111. Kuo gausiau iš tabernakulio liejasi malonės vanduo, tuo platesnė ir geriau pasirengusi turi būti mūsų siela, kad nė lašas nepražūtų.

112. Tarp mūsų laikų dykumos griuvėsių DIEVAS pavyzdžiu rodo nešantią jį našta.

113. Netgi užsimerkęs žmogus niekuomet nepraeitų pro DIEVĄ.

114. Dangus yra DIEVO meilės teisingumas, pragaras yra tikrasis DIEVO

teisingumas , skaistykla yra DIEVO malonės teisingumas.

115. DIEVAS leidžia žmogui bėgti ten, kur jį gena jo valia; bet JIS laukia visur, kur žmogus bent tyliai atsidūsta į Jį.

116. Žmogas girdi DIEVO žodį aplink save, o DIEVO meilę savyje.

117. Mirtis - tai vartai į gyvenimą.

118. Nuplėšęs nuo velnio veido kaukę, pamatai už jos dantis rodančią niekybę.

119. Angelai žadina mus, liepdami būti budriems ir pasiruošusiems, DIEVAS šaukia, liepdamas mums klausytis, DIEVO meilė šaukia, liepdama mums plačiai atverti savo sielos duris.

120. Mūsų gyvenimo credo (tikiu) turi būti mirčiai ištartas amen.

**UGNINGA MALDA Į
ŠVENTUOSIUS ANGELUS**

NIHIL OBSTAT

Mons. P Tamulevičius

Censor ad hoc deputatus

Kaunas 1996 09 09

UGNINGA MALDA Į ŠVENTUOSIUS ANGELUS

Visagali, amžinasis, Trejybėje Vienas DIEVE! Mes, Tavo tarnai, prieš kreipdamiesi į šventuosius angelus ir prašydami jų pagalbos, puolame prieš Tave ant kelių ir garbiname TAVE, TÈVE, SŪNAU IR ŠVENTOJI DVASIA! Būk pašlovintas ir pagarbintas per amžius, ir visi angelai bei žmonės, kuriuos Tu sukūrei, tegarbina ir temyli Tave, te-tarnauja Tau, Šventasis, galingasis, amžinasis DIEVE!

Marija, visų angelų Karaliene, priimk maloniai mūsų kreipimąsi į Tavo tarnus ir nunešk jį, o maldaujanti Visagalyste, o malonių Tarpininke, prie Aukš-

čiausiojo Sosto, kad mes gautume malonę, išganyką ir pagalbą! Amen.

Didingieji šventieji angelai! DIEVAS pavėdė jums mus saugoti ir mums padėti!

Mes kreipiamės į jus Trejybėje Viešo DIEVO vardu — skubėkite mums padėti!

Mes kreipiamės į jus DIEVO mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus brangiausiojo Kraujo vardu — skubėkite mums padėti!

Mes kreipiamės į jus visagalinčiu Jėzaus vardu — skubėkite mums padėti!

Mes kreipiamės į jus vardan visų mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus žaizdų — skubėkite mums padėti!

Mes kreipiamės į jus vardan visų mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kentėjimų — skubėkite mums padėti.

Mes kreipiamės į jus vardan Švento DIEVO žodžio — skubėkite mums padėti!

Mes kreipiamės į jus vardan mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus Širdies —
skubėkite mums padėti!

Mes kreipiamės į jus DIEVO meilės
mums vargšams vardu — skubėkite
mums padėti!

Mes kreipiamės į jus DIEVO ištiki-
mybės mums vargšams vardu — sku-
bėkite mums padėti!

Mes kreipiamės į jus DIEVO gailes-
tingumo mums vargšams vardu — sku-
bėkite mums padėti!

Mes kreipiamės į jus Marijos, dan-
gaus ir žemės Karalienės vardu — sku-
bėkite mums padėti!

Mes kreipiamės į jus Marijos, jūsų
Karalienės ir Valdovės vardu — sku-
bėkite mums padėti!

Mes kreipiamės į jus Marijos, DIEVO
ir mūsų Motinos, vardu — skubėkite
mums padėti!

Mes maldaujame jus vardan visos jūsų
pačių palaimos — skubėkite mums padėti!

Mes maldaujame varдан jūsų pačių
ištikimybės — skubėkite mums padėti!

Mes maldaujame varдан visos jūsų
pačių kovos dėl DIEVO karalystės —
skubėkite mums padėti!

Maldaujame jus, pridenkite mus sa-
vo skydu!Maldaujame jus, ginkite mus
savo kardu!Maldaujame jus, apšvies-
kite mus savo šviesa!

Maldaujame jus, išgelbėkite mus po
Marijos globos apsiaustu!

Maldaujame jus, paslėpkite mus Ma-
rijos Širdyje!

Maldaujame jus, atiduokite mus į Ma-
rijos rankas!

Maldaujame jus, parodykite mums ke-
lią į Gyvenimą, į atvertą mūsų Viešpa-
ties Širdį!

Maldaujame jus, lydėkite mus, kad
mes saugiai nukeliautume į Dangiško-
jo Tėvo namus!

Visi devyni šventųjų angelų chorai,
skubėkite mums padėti!

Gyvenimo Angelai, skubėkite mums padėti! DIEVO Žodžio galios Angelai, skubėkite mums padėti!

— Meilės Angelai, skubėkite mums padėti!

Ypatingieji DIEVO mums duoti Palydovai, skubėkite mums padėti!

SKUBĖKITE, PAGELBĖKITE,
MES KREIPIAMĖS Į JUS!

Brangiausias mūsų Viešpaties ir Karaliaus Kraujas šaukia jus padėti mums, vargšams!

Skubėkite, pagelbėkite, mes kreipiamės į jus!

Mūsų Viešpaties ir Karaliaus Širdis šaukia jus padėti mums, vargšams!

Skubėkite, pagelbėkite, mes kreipiamės į jus!

Nekaltoji Marijos, tyriausios jūsų Valdovės, Širdis šaukia jus padėti mums, vargšams!

Skubėkite, pagelbėkite, mes kreipiamės į jus!

ŠVENTASIS ARKANGELE MYKOLAI!

Dangaus kariuomenių kunigaikšti, pragaro slibino nugalėtojai, tu gavai iš DIEVO stiprybę ir galią nuolankumu sunaikinti tamsybių valdžios pui-kybę! Mes kreipiamės į Tave, padėk mums įgyti tikrą širdies nuolankumą, nepalaužiamą ištikimybę visada vykdyti DIEVO valią, stiprybę kančioje ir varge! Padėk mums, kai stovėsime prieš DIEVO teismą.

ŠVENTASIS ARKANGELE GABRIELIAU!

Įsikūnijimo Angele, ištikimasis DIEVO pasiuntiny, atverk mūsų ausis net tyliausiems mylinčios mūsų Viešpaties Širdies paraginimams ir įkvėpimams! Mes maldaujame Tave, būk visada su mumis, kad mes teisingai suprastume DIEVO žodį, jį laikytumės ir

jam paklustume ir taip įvykdytume tai,
ko DIEVAS iš mūsų nori! Padėk mums
visada būti budriems ir pasiruošusiems,
kad atėjęs Viešpats nerastų mūsų mie-
gančių!

ŠVENTASIS ARKANGELE RAPOLAI!

DIEVO meilės pasiuntiny, mes mal-
daujame Tave, sužeisk mūsų širdis mei-
lės liepsna ir niekuomet neleisk šiai
meilės žaizdai užgyti, kad mes ir kas-
dienybėje neapleistume meilės kelio ir
su meile viską nugalėtume!

PADĖKITE MUMS, MŪSŲ DIDIEJI ŠVENTIEJI BROLIAI, DIEVO PAGALBININKAI!

Ginkite mus nuo mūsų pačių, nuo mūsų
baimingumo ir tingumo, nuo savęs ieškoji-
mo ir gobšumo, nuo pavydo ir neapykan-
tos, nuo persisotinimo ir turtų bei garbės

troškimo! Išvaduokite mus iš nuodėmių pančių ir žemiškų dalykų vergijos! Nuimkite nuo mūsų akių raiščius, kuriuos mes užsirišome, kad nematytume vargo aplink save ir galėtume ramiai apie save mąstyti ir save užjausti. Sukelkite mūsų širdyse šventą nerimą, kad mes niekada nepaliautume DIEVO ieškoti su ilgesiu, gailesčiu ir meile! Pastebėkite mumyse mūsų Viešpaties Kraują, kuris už mus pralietas!

Pastebėkite mumyse jūsų Karalienės ašaras, kurias ji dėl mūsų išliejo!

Pastebėkite mumyse vargingą, išdilusį, išniekintą DIEVO paveikslą, pagal kurį DIEVAS mus iš meilės sukūrė!

Padėkite mums Dievą pažinti ir pagarbinti, Jį mylėti ir Jam tarnauti!

Padėkite mums kovoje su tamsos galybėmis, kurios mus iš pasalų apsupa ir užpuola!

Padėkite, kad nė vienas iš mūsų nepražūtų ir kad mes visi džiūgaudami susitiktume amžinoje laimėje! Amen.

*Atlikdami noveną per 9 dienas rytą
sukalbame Ugningą maldą į šventuo-
sius Angelus, o dieną dažnai šaukia-
mės šventųjų Angelų.*

ŠVENTASIS MYKOLAI, būk prie mū-
sų su savo angelais, padėk mums ir
melski už mus!

ŠVENTASIS RAPOLAI, būk prie mū-
sų su savo angelais, padėk mums ir
melski už mus!

ŠVENTASIS GABRIELIAU, būk prie
mūsų su savo angelais, padėk mums ir
melski už mus!

Versta iš vokiečių k. 1989m.

Inprimatur vokiškajam leidimui: Ordinariat

Innsbruck 1 121/1968 vom 31.7.1968

Druck: Jozef Kral et Co, D-8423 Abensberg

GARBINGOJI DANGAUS KARALIENE!

Garbingoji Dangaus Karaliene,
aukščiausioji angelų Valdove, Tu nuo

amžių esi gavusi iš DIEVO paskyrimą ir valdžią sutriuškinti velnio galvą. Nuolankiai prašome Tave, atsiųsk šventų angelų legionus, kurie Tavo įsakymu pultų piktaşias dvasias, visas jas nugalėdami, sulaikytų jų drąsą ir nugramzdintų jas į pragarą.

Šv. Mykolai arkangele su angelais ir arkangelais, ginkite ir saugokite mus! O Tu, geroji Motina, visada esi mūsų meilė ir viltis! DIEVO Motina, atsiųsk mums šventuosius angelus, kad jie mus gintų ir atstumtų žiaurų jų priešą. Šventieji angelai ir arkan gelai, ginkite ir saugokite mus. Amen.

MANO DIEVE IR MANO IŠGANYTOJAU!

Mano DIEVE ir mano Išganytojau, mes prašome Tave: leisk šventiesiems angelams su mumis praleisti šią dieną

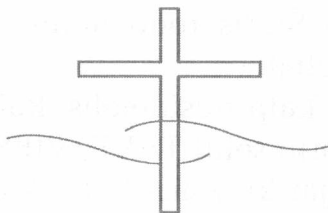
(šią naktį)! Leisk jiems, Tau, o Viešpatie, padedant, per mus įsiskverbti į visą mūsų aplinką, į žmonių širdis, į kūrinijos gelmes, į visas plačiausios Žemes tautas ir visur kurti Tavo karalystę, Meilės karalystę. Amen.

KELIONĖS MALDA

Ramybės ir gero pasisekimo keliu teveda mus Visagalis DIEVAS ir telydi JO angelai, kad ramūs, sveiki ir linksmi sugrižtume namo. Tėve mūsų...

Melskimės. Išklausk, meldžiamo, Viešpatie, mūsų maldas ir padėk savo tarnams laimingai keliauti, kad visos šios kelionės ir šio gyvenimo aplinkybėse patirtume Tavo pagalbos. Ramiai keliaukime Viešpaties vardan. Amen.

KRYŽIAUS KELIAS

KRYŽIAUS KELIAS

Adsum, DOMINE! (Aš čia, VIEŠPATIE!)

Tavo tarnas puola prieš tave ant kelių!

Kaip man į TAVE pakelti akis, kai aplinkui toks niekšiškumas, kai tas niekšiškumas įsikerojęs pačiame manyje?

Bet TU, o VIEŠPATIE, ne tik turi amžinojo gyvenimo žodžius, Tavo Kraujas rodo mums amžinos ištikimybės kelią, Tavo Širdis rodo mums amžinos meilės kelią!

Tad aš kaip nusidėjėlis, kaip pikta-darys, noriu sekti TAVE, VIEŠPATIE,

Kursėjai kryžiaus keliu kaip mūsų vyriausias Kunigas už Tavo kunigų ir pašvęstųjų nuodėmes, už tą puikybės, išdidumo ir įsivaizdavimo, pataikavimo pasauliui, siekiant patogiai įsitaisyti, "non serviam" ("netarnausiu");

Kursėjai kryžiaus keliu taip pat dėl

manęs, nes aš TAU esu mažytis pasaulis, mažytė Bažnyčia, už kurią TU paaukojai savo Širdies kraują, kad mes pagaliau suprastume, kaip sudarkėme savo sielas ir pažintume Tavo kančios didybę ir vertę!

Leisk man sekti TAVIMI, o Viešpatie!

I stotis

(TU mūsų, žmonių, pasmerkiamas mirčiai)

Tai pasaulio atsakymas į TAVO nepaprastą dievišką auką, į Tavo įsikūnijimą:
Jis TAVE pasmerkia mirti!

Tai atsakymas TAVO kunigų, TAVO pašvęstųjų, TAVO išrinktųjų, kurių valdžiai TU atidavei netgi PATĮ SAVE:

Jie TAVE pasmerkia mirti!

Tai atsakymas mano nuodėmingos sielos, kurią TU išgelbėjai ir atpirkai savo paties gyvybės kaina:

Ji TAVE pasmerkia mirti!

Iš tiesų tai skamba baisiai — kaip dažnai aš išduodavau TAVE? Kaip dažnai aš TAU prisiekdavau ištikimybę ir neištverdavau? Kaip dažnai aš dėl bailumo, patogumo, naudos savo širdyje pasmerkdavau TAVE mirti už trisdešimt niekingų sidabrinių?

Pasigailėk, VIEŠPATIE! Aš neturiu ką parodyti — nei vestuvinio drabužio, nei javų pėdo, o, leisk man apie tai šaukte šaukti, ne tik išspausti vienintelę sugrubusios meilės ašarą! Užmušk mane, netikusį tarną! Kiek TU gali mane pakęsti savo akyse?

Labai tyliai TU pritari: " ATEIK IR SEK MANE!"

Tikrai, VIEŠPATIE, aš to noriu! Aš noriu sekti TAVE kaip paskutinis TAU likęs ištikimųjų būrelis, kur TU mane bevestum — per dykumas, pelkes ir akmenis, per kalėjimus ir vienatvę, vargą ir mirtį.

Motina MARIJA, padėk man!
Šventieji angelai, neapleiskite manęs!
Amen.

II stotis

(TU su savo kryžiumi prisiimi visus
mūsų kryželius!)

TU paverti veiksmu žodžius, kuriais
mus mokei: "Jei kas nori eiti paskui
MANE, teišsižada pats savęs, teima sa-
vo kryžių ir teseka MANIMI. Kas nori
išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o
kas pražudo savo gyvybę dėl manęs,
tas ją išgelbės. O kokia gi žmogui nau-
da laimėti visą pasaulį, bet pakenkti
savo gyvybei?"

Iš tiesų, VIEŠPATIE! Aš noriu! Aš no-
riu išsižadėti pats savęs!

Aš noriu tarti savo išpuikusiai dvasiai:

Aš tavęs nepažįstu!

Aš noriu tarti savo tingiam kūnui:

Aš tavęs nepažįstu!

Aš noriu tarti visiems netvarkingiems savo sielos norams:

Aš jūsų nepažįstu!

Dabar aš težinau jau tik viena: TAVE, VIEŠPATIE! Dėl TAVEŠ aš atsisakysiu visko, prie ko esu prisirišęs:

Garbės ir pagarbos, pripažinimo ir meilės, tėviškės ir prieglobsčio, netgi savo gyvybės!

Aš jau tenoriu tik TAVEŠ! Duok man jėgų ištverti, suteik man išpažinėjo drąsos, ištikimybės, susitaikymo su kryžiumi malonę. Amen.

III stotis

(TU pirmą kartą parpuolei dėl mano silpnumo)

Kad ir kokius didingus žodžius aš kalbu, panašiai kaip Petras, kad noriu dėl TAVEŠ paaukoti gyvybę, nė viena diena nepraeina, kad nesprog-

čiau kaip tas tviskantis muilo burbulas, kad nebūčiau kaip purvina, slidi bala ant kelio, į kurią pataikęs TU paslysti ir pargriūvi su savo sunkiu kryžiumi, kurį neši dėl manęs! Tokia mano padėka TAU, tokia mano parodyta ištikimybė!

VIEŠPATIE, TU jau tris kartus leidaisi nuplakamas už mano ir visų mūsų nuodėmes:

rykštėmis už visas kūno tenkinimo nuodėmes,

odiniais diržais už visas sielos, jausminio gyvenimo nuodėmes,

geležiniais virbais už visas proto, valios nuodėmes,

ir dabar TU vėl triskart parpuoli po kryžiaus našta, o juk ta našta - tai aš, tai mes visi! O, šis žiaurusis bedugnės demonas! Kaip lengvai jis šaipydamasis išveda mane iš pusiausvyros žemiškuose, medžiaginiuose da-

lykuose, įaudrina instinktus tik tam, kad pasinaudodamas manimi pargriautų TAVE, VIEŠPATIE, piktdžiugiškai besijuokiant visoms piktošioms dvasioms.

Ir kiekvieną dieną mes TAU krauname vis daugiau, tarsi norėdami ant TAVO pečių pastatyti Babelio bokštą, kad ant jo, tyčiodamiesi iš TAVĖS, garbintume mūsų savimeilės, mūsų pasaulio meilės, mūsų garbės, pripažinimo ir pasitenkinimo troškulio auksinį veršį!

Gailestingasis mano JĖZAU! Kaip išsigelbėti?

TU, o VIEŠPATIE, pakeli krauju pasrūvusią ranką. Ji rodo į Motiną, kuri stovi kelio, taip pat mūsų gyvenimo kelio dulkėse.

Ji laukia. Iš tiesų JI laukia ir mūsų. Padėki mums, Maloningoji! Amen.

IV stotis

(TU MARIJOJE sutikai ir mano motiną)

VIEŠPATIE, kaip aš TAU dėkingas už savo žemiškąją motiną! Ji nešė mane, pasitikdama TAVE, ji prisiėmė dėl manęs kryžių po kryžiaus. Kaip dažnai ji palinkdavo po savojo kryžiaus našta, tylėdama kaip ir TAVO MOTINA MARIJA!

Kaip dažnai ji susitinka TAVE, dieviškasis kryžiaus Nešėjau, kai tuo tarpu aš, visaip išsisukinėdamas, pabėgu nuo kryžiaus. Ji yra MARIJOS atvaizdas, kurią TU, būdamas be galo gailestingas, davei Motina taip pat ir man. O, tos mylinčios ir žinančios akys! Jos puikiai mato, ką aš TAU padariau. Jos mato, ką TAU padarė pasaulis, TAVO ištikimieji ir TAVO pašvęstieji!

MARIJA yra ne tik TAVO Motina. Ji yra TAVO geriausia mokinė. Ji gerai

atsimena visus TAVO žodžius. JI gyvena taip, kaip TU mokai: "Neteiskite, kad nebūtumėte teisiami!" JI niekada neteisio, nors mato TAVO kryžių, TAVO kančią. Ir čia, kryžiaus kelyje, JI kartu su TAVIMI kenčia, atsiteisia, užtaria.

VIEŠPATIE, TU nieko nesakai ir nedarai beprasmiškai. TU man davei dvi motinas — žemiškąją ir dangiškąją. Abi mane myli, globoja, užtaria. Tad aš visada noriu savo žemiškoje motinoje gerbti ir mylėti savo dangiškąją MOTINĄ, aš nenoriu nieko teisti, o tik užtarti, atsiteisti, padėti. Užuoť pasmerkęs, aš noriu tarti:

VIEŠPATIE, leisk man nešti kryžių už šį, nes jis reikalingas pagalbos, leisk man jį apginti! Ir vardan MARIJOS prašau TAVE, VIEŠPATIE, išūnystės malonės, kad, atėjus metui, būčiau išgelbėtas po dangiškios Motinos apsiaustu. Amen.

V stotis

(Kitas — vietoj manęs — padeda TAU nešti kryžių)

Tai tiesa: kryžių gali mielai panėšėti kitas, man užtenka savojo kryžiaus. Ir dar išsiskirti iš minios, kurioje gali pradingti, būti prieš TAVE vienui vienam, tyrinėjant visų besityčiojančioms, šaltoms, nepatiklioms akims!

VIEŠPATIE, TU žinai, koks aš silpnas. Bet aš negaliu paskirti, kas turėtų TAU padėti nešti kryžių, tai nustatai TU pats. TU klausi mane, bet aš tyliu, aš nieko negirdėjau. Angelai sako, kad "kryžių nešti yra garbė". Išsigandęs kryžiaus, baidlys praranda garbę DIEVO akyse.

O VIEŠPATIE, kaip dažnai mes kalbame apie tikros artimo meilės būtinybę, ir kaip tik TAVO ištikimiesiems šie žodžiai vis nenuėina nuo lūpų. Bet ar mes, ar aš

esu Simonas Kirenietis? Ar mūsu dieno-
mis tuo Simonu dažniausiai būna nepa-
žįstamasis? Mes esame tie, kurie pabėga
bijodami, kad niekas nerodytų į mus:
"Žiūrėk, tas irgi toks, tokia..." Mes su
malonumu šaukiame, kad visur viešpa-
tauja egoizmas, kad tas ar anas būtų leng-
vai galėjęs man padėti. Bet kai tos pa-
galbos laukiama iš mūsų, mes sakome:
"Atleisk, aš, deja, negaliu; aš tam netin-
ku; gaila, jau esu susitaręs kitur".

VIEŠPATIE, išvaryk iš manęs šį bai-
lumą! Atiduok mane patyčioms, ap-
spjaudymui, erškėčiavimui, kad iš pa-
grindų išmokčiau sekti KRISTUMI. Su-
teik man malonę, kad kiekvieno su-
vargusio, prislėgto, iškamuoto žmogaus
asmenyje matyčiau TAVE, stovintį prieš
mane su kryžiumi ir kviečiantį nešti jį
drauge. Amen.

VI stotis

(TU Veronikoje įsikūnijusiai gailestingai meilei perduodi savo VEIDO testamentą)

VIEŠPATIE, tūkstančių tūkstančiai šiandien eina su TAVIMI persekiojimo, gėdos, tėvynės netekimo ir bejėgiškumo, apleidimo, skausmų ir kančinytės kryžiaus keliu.

Juose eini ir TU. Jie turi TAVO VEIDĄ, jie yra Avinėlio palyda. Kiek tarp jų yra tokių, kurių mes visai nevertiname — nežymūs ir nereikšmingi. Pasaulis, o dažnai ir kunigai, praeina pro juos.

O juk TU ne jam patikėjai savo sudaužytą, krauju pasrūvusį Veidą, ne turtuoliui, galiūnui, bet pasislėpusiai, gailestingai meilei, gyvai, nuolankiai, trykštančiai išpažinėjo drąsa, pasiruošusiai aukoms DIEVO meilei.

Niekuomet neleisk man to pamiršti!

Prašau TAVE padėti man teisingai suprasti tikrąją meilę TAU! Nes TAVO akyse vertinga ne ta meilė, kuri patraukia žvilgsnius ir jausmus, kuri byloja apie save tarsi skambantis varpelis, bet toji, kuri duoda tikėdama TAVIMI, kuri viską nugali vildamasi TAVIMI, kuri iš meilės TAU atsižadėdama savęs išsaugo ir neša per amžių tėkmę TAVAŲJĮ VEIDĄ.

Leisk man eiti ieškoti TAVOJO VEIDO, VIEŠPATIE. O kai aš jį rasiu, leisk ir man teikti pagalbą su tokiu tikėjimu, su tokiu pasitikėjimu, taip besąlygiškai, kad kada nors mano veidas galėtų turėti TAVAŲJĮ.

VII stotis

(TU antrąkart parpuoli ant erškėčių, numestų ant kelio piktų žmonių)

Juk ir aš matau juos, tuos erškėčius, tačiau nė piršto nepajudinu, kad apvalyčiau nuo jų kelią. Tai tokie įprastiniai žodžiai: "Nieko nepadarysi..., taip jau yra..., juk tai nieko nepadės...", kuriais mes užliūliuojame savo sąžinę.

Prieš ką nieko nepadarysi?

Kokie tie erškėčiai?

Juk mes jau nebetikime galį sustabdyti žmonijos pakrikimą. Gėrio pergalę mes laikome beviltiška. Mes paliekame viską savieigai. Jei žmogus nebenori, tai ir nereikia. Ir šie erškėčiai, kurie vešliai išsikeroję per visą žmogaus kelią į DIEVĄ, tai pavydas, nedraugiškas nusistatymas, nepasitikėjimas, pavyduliavimas, kerštingumas, godumas, veidmainiškumas, piktumas, šiurkštumas, apgaulė, melas, neapykanta DIEVUI, sielos sužiaurėjimas.

VIEŠPATIE, argi aš pats dažnai nebūnu TAU kaip erškėtis, kuris kruvinai

sužeidžia TAVO meilę, TAVO kantrybę, TAVO gailestingumą? Argi aš dvigubai karščiau myliu matydamas per mažą meilę TAU?

Argi aš dvigubai tvirčiau pasitikiu regėdamas aplink supančią tamsą? Argi aš verčiau neabejoju, užuot juo labiau tikėjęs, vylėsis, mylėjęs, tarnavęs?

TU nieko nebesakai man. TU tyli. Aš išbučiuočiau kruvinus TAVO žaizdotų kojų pėdsakus ant šios žemės, jeigu nebijočiau pasielgti kitaip negu panašūs į mane. Aš esu šių atšalusių, nutolusių laikų žmogus, kada turi plaukti pasroviui ir staugti su vilkais.

Bet gal vis dėlto užtenka bent jau būti piktadariu. Pasigailek, Viešpatie! Amen.

VIII stotis

(TU paguodei verkiančias moteris ir nurodei atsitiesimo kelią)

Dabar, nusileidus nuo skardžio, tuoj už miesto vartų, stovi priemiesčio moteris, kurių vaikus TU laimini, ir šaukdamos moja savo baltomis skaromis, ir verkdamos nori prasiveržti pro tvirtą kareivių grandinę. Visuomet, kai ima viršų žmonių pyktis ir žiaurumas, tada skardis staigiai leidžiasi žemyn, ir TU vėl parpuoli po sunkiu kryžiumi. TU, kuris eini tarp mūsų. Ir dabar jau atėjo metas, kada mes patys, sekdami KRISTŲ, turime pralaužti mūsų šeimų ir bendruomenių užtvaras ir, pasitelkę šaltą, blaivų protą, apžvelgti platų kovos su piktosiomis dvasiomis lauką aplink nedidelę kalvą, į kurią bus užneštas ir mūsų kryžius. Tos skaros — tai atsisveikinimo skepetaitės, mes viską paliekame savo neilgame atsiteisimo, atsiteisiančios meilės kelyje.

TU, VIEŠPATIE, pasakei moterims "Verkite savęs ir savo vaikų..." ir taip sakydamas galvojai apie visus vaikus,

kurie, vėliau užaugę, įskaudins motinom širdis ir savo gyvenimo nuodėmėmis prisidės prie savo tautos, pasaulio pražūties ir privalės už tai atsakyti. Juos gali išgelbėti pasiruošusi aukai ir atsiteisimui širdis, o širdis yra meilės atvaizdas ir sostas.

VIEŠPATIE, dėl TAVO paties Motinos Širdies niekuomet neleisk numirti tai širdžiai. Paguosk motinų širdis dėl vaikų, kad jos įgautų jėgų atsiteisimui. Atsiteisimas yra malonė. Malonė yra išganymas. Amen.

IX stotis

(TU parpuoli trečiąjį, skaudžiausią kartą)

Po TAVO gyvavaizdžio ištarto „non serviam!“ („netarnausiu“)

Baisi ta paskutinė kelio atkarpa, pilna duobių ir aštrių akmenų. Ir čia TAVES laukia tas žmogus (kurio veidas

nepanašus į Tavąjį), kuris sako: " Aš esu aš! Aš netarnauiu! Aš nenoriu būti laisvas. Aš ne tarnas ir ne šuo. Aš neleisiu, kad man įsakinėtų. Aš nesileisiu pavergiamas. Aš pats esu viešpats ir DIEVAS. Man nieko nereikia. Aš vienas einu savoju keliu ".

O! Argi tai įmanoma! Prisiartinęs prie šio padaro, TU pargriūvi. TU pargriūvi prie jo kojų! TU guli prie jo kojų, prislėgtas savojo kryžiaus! Ir jis primina koja tą TAVO kryžių, tarsi jis būtų viešpats, o TU — nugalėtasis! Baisu į tai žiūrėti. O juk šis spektaklis kartojasi kasdien, iki pat laikų pabaigos.

Šioje kryžiaus kelio stotyje pasireiškia visas neištiriamų DIEVO minčių nesuprantamumas. Kiek daug žmonių, kunigų, pašvęstųjų šaukia, dejuoja, verkia, kartodami dangui savąjį " Kodėl, o DIEVE?", o DIEVAS nesikiša, JIS nepadedą tiems vargšams, prislėgtiesiems,

kurie, sukaupę paskutinius jėgų likučius, įsikabina į kryžių, laukdami pagalbos iš aukštybių. Jie susiduria su šaltu, beširdžiu pasauliu, iš priešų stovyklos sklindančiu piktu tariamo nugalėtojo Liuciferio juoku.

Bet kaip tik čia, šitoje kryžiaus kelio stotyje, kaip nė vienoje kitoje pasireiškia nepaaiškinama Išganytojo meilė, kuri pasiekia šią gilumą, norėdama pagauti kiekvieną tų kenčiančių sielų ir nė vienai neleisti pražūti. Čia Judas galutinai atsiskiria nuo JĖZAUS. Ir jei DIEVO teisingumas yra toks triuškinantis, reikalaujamas atsiteisti iki paskutiniosios, tai DIEVO meilė yra tokia ištikima ir nugalima, kad pasiekusi tokią gilumą kiekvienam taria šventą „ATEINU!“ Ateik, Viešpatie JĖZAU! Amen.

X stotis

(TAU nuplėšiamas paskutinis drabužis)

Pirmiausia jie TAVE kaip koki šunį įstūmė į duobę, nes kryžius buvo blogai sukryžiuotas ir negerai sukaltas. O paskui jie norėjo suduoti TAU paskutinį žeminantį smūgį — nuplėšti garbę, atiduodami TAVE nuogą gaujos žvilgsniams.

Tomis kančios minutėmis atsiveria kraupus vaizdas: TU, o VIEŠPATIE, iš gėdos raitaisi ant kryžiaus kaip kirminas. O viršum jo besidraikančiuose neramiuose, tamsiuose debesyse matosi ant dešimtgalvio žvėries jojanti Babilono kekšė, apsikarsčiusi papuošalais ir išsi-pusčiusi, spindinti nuo galvos iki kojų; ji maloningai numeta TAU po kojomis skatiką, "nes jai TAVEŠ gaila" ir tyčiojasi, prisisotinusi malonumų. VIEŠPATIE, ko-

kios siaubingai sunkios turi būti visos nuodėmės prieš šventą skaistybę, jei TU turi TAIP SUNKIAI už jas atsisteisti! Aš nenoriu stebėti šio pragariškai pikto juoko. Aš noriu matyti tą vyrą su angelo sparnais, kuris paskatintas iš TAVO Motinos lūpų išsiveržusio atodūsio kaip strėlė užlekia ant kalvos ir, atstūmęs TAVE apsupusius žiaurius vyrus, ištiesia TAU baltą drobulę nuogumui pridengti ir vėl taip pat greitai pradingsta minioje. VIEŠPATIE, aš tikiu angelu. Aš tikiu meilės jėga. Aš tikiu, kad paskutiniame mano varge TU taip pat nepaliksi manęs be Motinos ir angelų pagalbos. Amen.

XI stotis

(TU prikalamas prie kryžiaus)

VIEŠPATIE, kaip baisu, kai užkala tėvo, motinos karstą. Kiekvienas plak-

tuko smūgis smogia per širdį.

Bet kur kas baisiau, kai prikalamas gyvas kūnas, kada kiekvienas plaktuko smūgis atsiliepia skausmo riksmu, giliu vaitojimu.

Iš anksto išgręžtos skylės vinims netinka, tad rankas ir kojas reikia ištempti per sąnarius iki plyšimo.

Žmogus daugiau nebegali. Jis daugiau nebegali į visa tai žiūrėti ir klausytis. Jam norėtųsi kur nors pasislėpus numirti. Visa jo esybė šaukte šaukia: "Ir tu dėl to kaltas!"

Skausmingoji DIEVO MOTINA apalpusi sverdi ant raudančių moterų rankų. VIEŠPATIE! VIEŠPATIE! Ar aš kaltas dėl šios kančios?

VIEŠPATIE! Ištark nors vieną žodį, vieną atleidimo žodį! VIEŠPATIE!

Dangaus aukštybėse angelai regi jau niekuomet neišsenkančias malonių versmes, kurios ištrykšta iš šių pasku-

tinių mirštamų žaizdų. Artėja pergalės valanda.

XII stotis

(VIEŠPATE, mirdamas ant kryžiaus
Tu nugalėjai)

Skausmas pasidaro nerealus, o žemės drebėjimas ir tamsa suprantama. Kiekvienas TAVO dejonėse pakūždomis ištartas žodis yra šventas testamentas. MOTINA stovi tiesiai po TAVO Veidu. Prakaito lašai nuo TAVO kaktos krenta ant Jos kaktos. Kiekvienas žodis pasiekia Jos širdį. Nuo šiol Ji yra TAVO priesakų sergėtoja.

Pirmasis TAVO priesakas yra ATSI-
TEISIMAS, užtariant priešus, apakė-
lius;

Antrasis TAVO priesakas yra MEILĖ,

atlaidi, gailestinga, išganinga meilė;

Trečiasis TAVO priesakas yra BAŽ-
NYČIA, MOTINA MARIJA, kunigas,
ANTRASIS KRISTUS;

Ketvirtasis TAVO priesakas — alkti
ir trokšti pasaulio, išganymo, sielų iš-
gelbėjimo;

Penktasis TAVO priesakas — stipry-
bė, atsirandanti per šventą atsižadėji-
mą, DIEVO apleidimo, atsiteisimo dva-
sioje priėmimas;

Šeštasis TAVO priesakas yra GALU-
TINĖ išganymo PERGALĖ, pergalė per
kryžių;

Septintasis TAVO priesakas yra MAL-
DA, gyvenimo paaukojimas DIEVUI.

VIEŠPATIE, aš noriu dieną ir naktį
garbinti TAVE, parpuolęs prieš TAVO
Veidą, su Švenčiausiąja MOTINA ir Val-
dove MARIJA, su visais angelais ir
šventaisiais!

Priimk mane, VIEŠPATE, ir daryk ma-

nyje ir su manimi, ką tik nori, o didy-
sis, galingasis NUGALĖTOJAU – DIE-
VE! Amen.

XIII stotis

(TU dar prieš nuimamas nuo kryžiaus
ATVĖREI mums SAVO ŠIRDĮ)

Todėl XIII stotis yra meilės stotis. To-
dėl mūsų laikais MARIJA labai dažnai
pasirodo tryliktają mėnesio dieną, tuo
nurodydama į šią XIII stotį, kada TU
MUMS VISIEMS ATVĖREI SAVO ŠIR-
DĮ. Nuo čia meilės kryžiaus žygį per
pasaulį ir visus laikus pradėjo taip pat
ir Nekalčiausioji, kalaviju perverta MA-
RIJOS ŠIRDIS.

TU atvėrei savo Širdį, kad mes ten turė-
tume saugų prieglobstį, amžiną buveinę.

Į mūsų žemę leidžiasi sutemos. Mums
reikia prieglaudos. Plevenant ŠVENTO-

SIOS DVASIOS meilės sparnams, plačiai atsiveria JĖZAUS ŠIRDIS, MARIJOS ŠIRDIS.

Jos abi yra TRIASMENIO DIEVO begalinės meilės buveinės, kurias ŠVENTOJI DVASIA atneša ir priglaudžia prie mūsų širdies.

Ji yra mūsų dienų Viešpats, Guodėjas ir Šviesa. Ji veda prie abiejų širdžių, prie dieviškosios ir Nekalčiausios Motinos Širdies.

Kaip dažnai mes nukryžiuojame TAVE, DIEVIŠKOJI ŠIRDIE, šaltai, iš įpročio, be atgailos priimdami šv. Komuniją! O TU, VIEŠPATE?

TU sakai: " ir jei motina pamirštų savo vaiką, Aš tavęs nepamiršiu". Niekas negali TAU sutrukdyti ištiesti man pilną meilios kantrybės SAVO ŠIRDĮ, kai tik mane apgaubia gili tamsa ir kaltė.

Atverki ir mano širdį ir niekada neleiski jai atsitverti nuo TAVĖS, kad ji

su meile įsilietų į TAVE ir taptų į TAVE panaši. Amen.

XIV STOTIS

(TI eini pirma mūsų keliu, vedančiu per kapą į prisikėlimą)

VIEŠPATE, nuo to laiko, kai TAVE paguldė į kapą, joks kapas jau nebesukelia kartėlio ir siaubo.

TU esi pasakęs: "EIK IR SEK PAS-KUI MANE!"

Tad TAVO kelias yra taip pat mano kelias! Mirtie, kur tavo geluonis? Mirtis pergalingai nugalėta. Prašau TAVE, VIEŠPATE, jėgų, kad galėčiau mirti nugalėtoju, kaip ir TU. Aš tikiu TAVIMI. Aš žinau, kad prisikelsiu. Kai anuomet TAVO šventą kūną paguldė į kapą, MARIJA visai nurimo. JI jau nebeverkė. JI žinojo TAVO pasaky-

tus žodžius apie TAVO prisikėlimą trečiąją dieną. JOS viltis, surišta su Mesijo karalyste, nesudužo. JI tylėdama meldėsi. JI žinojo ir kantriai laukė.

Nors mums auštų vienas didysis penktadienis po kito, TU mums po to VISADA paruoši VELYKŲ rytą. Mes norime tik nepaliaudami dėkoti. Nesvarbu, kur bebūtų mūsų kapas, jį visada prižiūrės ir saugos Dangiškoji MOTINA su visais savo pagalbininkais, įsitikinusi mūsų prisikėlimu. Tik suteik mums jėgų, VIEŠPATE, iki galo eiti savo keliu pagal TAVO valią, TAVO meilėje. Duok, kad mes niekuomet nepamirštume TAVO kruvinos kančios, to pilno TAVO meilės įrodymo, duoto visiems laikams! Leisk mums TAVO širdyje visada atrasti savo galutinį tikslą ir per amžius ten saugiai gyventi. Amen.

ECCE! (Štai!)

VIEŠPATE! Štai mano kūnas ir mano siela! Aš jau nieko sau netrokštu, viskas paskendo TAVO kraujyje, TAVO žaizdose, TAVO Širdyje. Jau nebenuoriu nieko ieškoti, išskyrus TAVE, nes turėdamas TAVE aš turiu viską.

Neleisk man kada nors TAVE prarasti, nes taip aš prarasčiau save, savo sielą ir savo palaimą.

Suteik man jėgų gyventi TAVO žodžiu, jį skelbti, ginti, negailint nė savo kraujo. Išmokyk mane meilės — tyros, ištikimos, paklusnios, nuolankios, tylios, atlaidžios, viską nugalinčios meilės, kuri tokia pat stipri tiek ant kryžiaus, tiek ir po kryžiumi.

Atiduok man SAVO Motiną!

Atiduok Ją man, kad Ji amžiams atiduotų mane TAU. Amen.

SEPTYNI KRISTAUS ŽODŽIAI

Pirmasis Kristaus žodis

Kada Jėzų Kristų pakėlė su kryžiumi, jis šaukė didžiu balsu: "Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino ką darą".

(Lk 23,34)

1 Tėve mūsų... su šia maldele:

O dangiškasis Tėve, per Jėzaus skaudžią mirtį ant kryžiaus ir per Marijos skausmus po kryžiumi, pasigailėk mūsų, pasigailėk mūsų, pasigailėk mūsų.

Antrasis Kristaus žodis

Jėzus tarė piktadariui, kybojusiam iš dešinės: "Iš tiesų sakau tau: šiandien su manimi būsi rojuje".

(Lk 23,43).

Tėve mūsų... ir "O Dangiškasis Tėve..."

Trečiasis Kristaus žodis

Pamatęs stovinčius Motiną ir mylimąją mokinę, Jėzus tarė Motinai: "Moterie, štai tavo sūnus!" Paskui tarė mokiniui: "Štai tavo motina!"

(Jn 19, 26 – 27)

1 Tėve mūsų... ir "O Dangiškasis Tėve..."

Ketvirtasis Kristaus žodis

Apie devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: "Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!"

(Mt 27, 46)

1 Tėve mūsų... ir "O Dangiškasis Tėve..."

Penktasis Kristaus žodis

Jėzus, žinodamas, jog viskas įvykdyta, ir kad išsipildytų Raštas, tarė: "Trošk-tu!" Atpirkėjas troško visos žmonijos išganymo, bet jam padavė gerti perrūgusio vyno.

(Jn 19, 28)

1 Tève mūsų... ir "O Dangiškasis Tève..."

Šeštasis Kristaus žodis

Paragavęs to vyno, Jėzus tarė: "Atlikta!" (Jn 19, 30). Tai reiškia, kad jau yra atliktas visos žmonijos atpirkimas.

1 Tève mūsų... ir "O Dangiškasis Tève..."

Septintasis Kristaus žodis

Jėzus galingu balsu sušuko: "Tève, į tavo rankas atiduodu savo dvasią!" Ir su tais žodžiais numirė. (Lk 23, 46)

1 Tève mūsų... ir "O Dangiškasis Tève..."

Pabaigoje sukalbėti 3 "Tève mūsų" Viešpaties Jėzaus Kristaus, tris valandas kybojusiam ant kryžiaus, garbei.

NIHIL OBSTAT

Mons. P. Tamulevičius

Censor ad hoc deputatus

Kaunas, 1999 m. vasario 14 d.

Georg Blasko
MALDYNĖLIS ŠVENTŲJŲ ANGELŲ GARBEI

SL 166. 1999 06 01. 4 sp. 1.

Išleido "Judex" leidykla, Miško g. 15, 3000 Kaunas.
Spausdino "Caritas" spaustuvė, M.Daukšos g. 21, Kaunas.
Tiražas 5000. Užs. Nr. 890